

Den tuffa tryggheten

En kvalitativ innehållsanalys av svenska politikers diskussion kring
gängkriminaliteten i samband med trygghetsskapande

Aylin Nurdal & Hanna Dalborg

David Sausdal

Lunds universitet
Sociologiska institutionen

Arbetets art: Kandidatuppsats, 15 hp

Sidantal: 37

Titel: "Den tuffa tryggheten"

Författare: Hanna Dalborg & Aylin Nurdal

Handledare: David Sausdal

Datum: 2024-05-21

Abstrakt

I takt med den omtalade våldsutvecklingen i Sverige och politikernas diskussion kring trygghetsskapande syftar denna uppsats till att undersöka trygghetsbegreppets innebörder och utveckling. Uppsatsen bygger på en observation och analys av Sveriges fyra största partiers partiledare Ulf Kristersson, Magdalena Andersson, Jimmie Åkesson och Nooshie Dadgostars uttalanden på Instagram gällande gängkriminaliteten. Med hjälp av metoden kvalitativ innehållsanalys diskuteras trygghetsbegreppets utveckling från dåtid till nutid i relation till gängkriminalitetens växande utbredning. I partiledarnas uttalanden kring gängkriminaliteten återfanns fyra teman som utgör dagens trygghetsbegrepp. De identifierade teman som analyseras och diskuteras i uppsatsen är trygghet via kontroll, straff, moral och skydd. Utifrån tidigare forskning tillsammans med teoretiska ramverk analyseras politikernas uttalanden för att i senare skeden kunna besvara frågeställningarna: Hur menar svenska politiker att trygghet skapas i samband med den ökade gängkriminaliteten i den nutida kriminalpolitiska debatten? Och hur kan man utifrån en analys av detta undersöka idéer om trygghetens innebörd och dess utveckling? Tidigare forskning kring trygghetsbegreppets allt större roll inom kriminalpolitiken relateras till politikernas uttalanden på Instagram. Teorier om framing, "vi mot dem" och stigmatisering används som ramverk för att analysera och diskutera innebörden av trygghetsbegreppet. Av studien dras slutsatsen att en utveckling kan ses av trygghetsbegreppet som något mjukt och inkluderande grundat i välfärdsideal till något tufft och exkluderande.

Nyckelord: Trygghet, gängkriminalitet, kontroll, straff, moral, skydd

Innehållsförteckning

Abstrakt.....	1
Förord.....	3
1. Inledning.....	4
1.1. Problemformulering, syfte och frågeställningar.....	5
1.2 Material och avgränsningar.....	6
2. Metod.....	7
2.1 Kvalitativ textanalys.....	8
2.2 Materialets urvalsprocess.....	9
2.3 Forskningsetiska bedömningar.....	10
3. Tidigare forskning.....	11
3.1 Trygghet i den kriminalpolitiska debatten.....	11
3.2 Den alarmistiska synen.....	13
3.3 Begreppet “Trygghet” inom politiken.....	13
3.4 Fear of crime.....	14
3.5 Brottsprevention.....	14
4. Teoretiskt ramverk.....	16
4.1 Framing theory och dess processer.....	16
4.2 Vi och dem.....	17
4.3 Stigmatisering.....	18
5. Resultat och Analys.....	18
5.1 Trygghet via kontroll.....	19
5.2 Trygghet via straff.....	21
5.3 Trygghet via moral.....	24
5.4 Trygghet via skydd.....	27
6. Diskussion.....	29
6.1 Dåtidens trygghet.....	29
6.2 Nutidens trygghet.....	30
6.3 Trygghetens innebörd och dess utveckling.....	33
7. Slutsats och framtida perspektiv.....	36
Referenser.....	38
Primärmaterial.....	38
Övrig litteratur.....	39

Förord

Vi vill tacka vår handledare David Sausdal för vägledning under processens gång och intressanta diskussioner kring uppsatsens ämne. Vi vill även tacka varandra för bidragande diskussioner till uppsatsens innehåll, stöttning och motivering till skrivandet. Detta arbete har inneburit möjligheten att fördjupa oss i en fråga vi finner intressant och givande.

1. Inledning

Välfärd för alla. Det är en mening som utgjorde grunden för Per Albin Hanssons ide om folkhemmet. Tryggheten som utgör denna välfärd är en av de viktigaste grundpelarna i ett välfungerande samhälle. Detta är ett faktum som etablerades för många år sedan i Sverige. Denna uppsats kommer att diskutera hur denna trygghet har gått från ett mjukt till hårt begrepp. Folkhemmet som var en vision av ett samhälle med ett välfärdssystem uppbyggt för att inkludera alla. Grundaren av denna tanke Per Albin Hansson yttrade sig på följande vis kring denna ide i ett riksdagstal år 1928: “Den känsla av trygghet till existensen, som förvissningen om bistånd vid arbetslöshet, sjukdom och annan olycka samt på ålderdomen skänker, gör den enskilde mera medveten om sitt medborgarskap. Den alstrar också den samhörighet med det allmänna, den hemkänsla, som är kännetecknande för en god demokrati.”(Stockholmskällan 2023).

En känsla av säkerhet och stabilitet var något som på så tidigt som 1920-talet skulle inkludera alla. Folkhemmet var en princip och en samhällsordning som var en självklarhet för alla svenska medborgare. Per Albin Hansson talade om reformer som grundade sig i ett samarbete mellan alla invånare oavsett socialt tillstånd. I dagens samhälle har denna inkluderande betydelse av begreppet trygghet förändrats. Detta kan uppfattas i den politiska atmosfär som finns på sociala medier. Politiska ledare yttrar sig dagligen på sina instagramkonton om den pågående kampen mot gängkriminalitet. Detta problem utgör en av de mest påtagliga och komplexa utmaningar som svenska samhället ställs inför. En av anledningarna till detta är för att de kriminella gängerna utgör ett hot mot den trygghet som frekvent nämns i den politiska debatten. Många gånger porträtteras gängkriminalitet som ett av de främsta hoten mot denna trygghet. I flertalet artiklar och inlägg på sociala medier och inte minst på nyhetskanaler nämns gängvåldet ett flertal gånger per dag. I en studie utförd från 2000-2019 av det Brottsförebyggande rådet visar statistiken att Sverige ligger högst i antalet i Europa när det gäller dödligt sjuvåld (SVT 2021).

Att gängkriminaliteten, som ofta associeras med dessa brott, rör upp en känslomässig debatt är inte ovanligt. En ytterligare anledning till kriminalitetens uppmärksammande av politikerna kan bero på att de kriminella nätverken involverar många medborgare, både direkt och indirekt. I en artikel av SVT uppger polismyndigheten att det i februari 2024 var 14 000 aktiva gängkriminella i Sverige. Vidare finns det 48 000 personer som kan kopplas till dessa kriminella nätverk (SVT 2024). Potentiellt livshotande konsekvenser där bland annat våld, droghandel och social otrygghet blir ett faktum har frågan kring gängkriminalitet blivit ett

centralt ämne i den politiska dagordningen. Med tidigare nämnda siffror i åtanke blir det förstaeligt varför användningen av trygghetsbegreppet successivt förändrats. Till skillnad från Per Albin Hanssons uttalanden om folkhemmet sätts begreppet trygghet många gånger i en negativ, exkluderande och fientlig kontext i den nuvarande politiska debatten. För att anpassa sig till detta växande samhällsproblem som är gängkriminalitet hamnar politiker i en situation där de måste skapa, eller återskapa, den trygghet som har förlorats någonstans på vägen. Med ett uppdrag som detta där samhällets välmående och medborgares säkerhet står på spel uppstår många problem eftersom lösningen inte är självklar. I följande uppsats diskuteras teman som kontroll, straff och moral som tillvägagångssätt för att skapa trygghet i Sverige. Samt varför detta begrepp visar sig exkludera, istället för att inkludera alla medborgare som den gjorde en gång i tiden.

1.1. Problemformulering, syfte och frågeställningar

I dagens samhälle är trygghet en av de mest centrala kvaliteterna för en fungerande samexistens. Denna trygghet utmanas kontinuerligt av samhällsproblem som gängkriminalitet, vilket skapar en invecklad dynamik där politiker spelar en avgörande roll. Politikerns användning av begreppet trygghet kan problematiseras. Många gånger där begreppet tillämpas på sociala medier specificeras inte vem denna trygghet gäller. Inläggen om gängkriminaliteten på Instagram kan beskriva hur "Vi tar tillbaka Sverige" och "Nu gör vi Sverige tryggt igen". Av att läsa igenom dessa publikationer kan det avläsas att politiker är oroliga över kriminaliteten och att trygghet inte är någonting som finns i Sverige idag. Det är något som ska skapas på nytt. Vad som blir mindre självklart är vem "vi" ska ta Sverige tillbaka ifrån och vem vi ska göra Sverige tryggt för. Om det är den gängkriminella verksamheten som personifierar ett "dem" sätts gentemot ett "vi" som utgörs av svenska samhället, inkluderas gängkriminella i den trygghet som så många gånger nämns? Delar av svenska samhällets medborgare går att kopplas direkt eller indirekt till gängkriminaliteten, alltså finns det egentligen ingen tydlig gräns på "vi" eller "dom"-gruppen.

Utifrån denna problemformulering är uppsatsens syfte att analysera svenska politikerns instagraminlägg för att hitta mönster eller teman som kan identifieras. Genom att applicera tidigare forskning som genomförts inom detta område framställs argument som vidareutvecklas med hjälp av passande teorier. Teman som kontroll, straff och moral utgör grunden för framställningen av den analys som presenteras med syfte att identifiera hur

svenska politiker påstår att trygghet skapas i svenska samhället i samband med ökad kriminalitet. Frågeställningarna för denna uppsats lyder utifrån detta som följande:

- Hur menar svenska politiker att trygghet skapas i samband med den ökade gängkriminaliteten i den nutida kriminalpolitiska debatten?
- Hur kan man utifrån en analys av detta undersöka idéer om trygghetens innebörd och dess utveckling?

På detta vis bygger uppsatsen och dess frågeställningar på den nyare sociologiska och kriminologiska forskningens argument om att kriminalpolitiken blivit en allt mer retorisk och diskursiv plats. Ideer om det lagliga respektive det olagliga samt moraliska skildringar har mer och mer blivit en fråga om trygghet. Att fokusera på trygghetsdebatten i relation till kriminalpolitiken blir således en användbar analytisk inblick som ger möjligheten att ytterligare förstå vilken påverkan gängkriminalitetens utveckling har haft.

1.2 Material och avgränsningar

I studien undersöks svenska partiledares instagraminlägg som rör gängkriminalitet. Anledningen till att partiledarnas uttalanden är intressanta att studera är av anledning att dessa uttalanden inkluderar tankesätt och förslag på åtgärder för att minska brottsligheten och ge ökad trygghet. Vidare har en avgränsning gjorts till de fyra partiledarna: Magdalena Andersson, Jimmie Åkesson, Ulf Kristersson och Nooshi Dadgostar. Partiledarna är tillhörande partier med flest antal röster enligt data från Sveriges riksdag efter valet 2022. Dessa är Socialdemokraterna (107 mandat), Sverigedemokraterna (73 mandat), Moderaterna (68 mandat) och Vänsterpartiet (24 mandat) (Sveriges Riksdag 2023). Denna avgränsning gjordes eftersom de största partierna kan ha ett större inflytande på diskussionen om gängkriminalitet än de partier med färre röster. Partiledarna har en viktig roll inom brottspolitiken och är delvis ansvariga för att adressera samhällsproblem som gängkriminaliteten. Politikernas instagraminlägg har valts ut som relevant material att studera eftersom politikerna använder plattformen för direkt kommunikation till allmänheten. Inläggen filtreras inte heller av traditionella medier vilket ger en insikt i politikernas egna budskap och perspektiv av gängvåldet. Bouvier och Rasmussen skriver i boken *Qualitative Research Using Social Media* (2022) att innehållet på sociala medier sällan rör sig om sammanhängande rationella diskussioner utan tenderar att handla om känslor och påverkan. Känslouttrycken eller de uttryck som syftar till att påverka kan både vara explicita eller implicita och kan användas i samband med symbolik eller populära fraser (2022:10).

Eftersom politikernas diskussion om gängvåldet och trygghetsskapande åtgärder ska undersökas och analyseras är inlägg från Instagram användbart då känslouttryck och påverkan särskilt förekommer på sociala medier. Instagram inkluderar bilder och videor vilket kan ge inblick i de visuella aspekter som kan vara betydande för porträtteringen av gängvåldet och begreppet trygghet. Samtliga instagramkonton har omkring hundratusen till tvåhundra tusen följare där partiledarna uppdaterar om aktuella händelser angående gängvåldet, nya lagförslag delar politiska budskap m.m. Inläggen kan inkludera citat, slagord och information om politiska reformer och initiativ. Partiledarna använder sina konton för att delge information om den aktuella situationen vad gäller gängkriminaliteten som inkluderar brottsmönster, statistik och pågående åtgärder. Inläggen kan inkludera visat stöd och medlidande för brottsoffer samt uttalanden om nationell solidaritet och uppmuntran till samhällsligt engagemang och ökad medvetenhet kring situationen. Enstaka eller flera bilder i kombination med text förmedlar politikernas åsikter på ett sätt som aldrig tidigare varit möjligt innan användningen av sociala medier. Följare kan på så sätt välja enskilt från vilka konton, politiker och politiska partier de vill ha information ifrån. Medvetenhet av detta från politikernas sida kan även påverka inläggets innehåll.

Ett flertal av partiledarnas inlägg om gängkriminalitet innehåller slagordet "trygghet". I studien har vi valt att undersöka närmare de inlägg då politikerna använder ordet trygghet då syftet är att skapa en större förståelse för hur politikerna menar att trygghet skapas i samband med den ökade gängkriminaliteten. Samtidigt kommer utvecklingen av begreppet trygghet inom den kriminalpolitiska diskussionen att undersökas.

Utvecklingen och innebörden av trygghetsskapande kan i denna uppsats ses utifrån 4 specifika teman: kontroll, straff, moral och skydd. Inläggen visar hur tryggheten har blivit en fråga om fokus på övervakning och polisiär närvaro genom kontroll och vidare hota individer från att begå brottsliga handlingar genom straff. Moraliska uttalanden som bedömer vad som är "rätt och fel". Den tidigare tryggheten grundade sig i en väl fungerande välfärd, en vision av ett samhälle där ingen skulle lämnas utanför. Diskussionen av trygghetsskapande som återfanns i politikernas uttalanden i samband med gängkriminaliteten i denna studie visar på en annan typ av trygghet. Sammanfattningsvis kommer uppsatsen visa på att trygghetsbegreppet rört sig från en mjuk och inkluderande innebörd till något hårt och tufft.

2. Metod

I följande avsnitt beskrivs och motiveras den metod som tillämpas för att analysera den insamlade datan. Denna data används i sin tur för att besvara uppsatsens forskningsfrågor och undersökning av problem. Uppsatsens metod är inspirerad av en tidigare forskning från 2023 som rör politikernas uttalanden på en liknande sociala medieplattform, nämligen Twitter. Författarna undersöker hur pakistanska politiker ramar in politiska narrativ. Salam och Salam-Salmaouis studie syftar till att genomföra en djupgående analys, därför förespråkar de en kvalitativ innehållsanalys framför en kvantitativ undersökning. De argumenterar för att kvantitativa studier bidrar till analys av en större mängd data men saknar möjligheten till att förstå subtila nyanser av politikernas uttalanden och inramningar, vilket kvalitativa undersökningar kan medföra. Författarna utförde en kodningsprocess av det insamlade materialet, bestående av tweets. Detta genom att kategorisera och identifiera teman och element. Kodningsprocessen menar författarna bidrar till en objektivitet och minimerar individuell forskarbias (Salam och Salam-Salmaouis, 2023).

På samma vis anser vi likt Salam och Salam-Salmaouis att en kvalitativ innehållsanalys för ändamålet Instagram är lämpligt. Detta eftersom syftet är att göra en djupgående analys av hur politikerna menar att trygghet skapas.

2.1 Kvalitativ textanalys

Undersökningens syfte är att tolka och förstå det skriftliga och visuella innehållet i de valda instagraminläggen från politikernas porträttering av gängvåldet. För att få en förståelse för hur metoden *kvalitativ innehållsanalys* används för att studera innehåll har boken *Qualitative Research Using Social Media* (2022) skriven av Bouvier och Rasmussen använts.

Författarna beskriver den kvalitativa innehållsanalysen som användbar inom varierande forskningsfält. Metoden är positionerad i mitten av den induktiva och deduktiva ansatsen och är särskilt användbar inom relativt outforskade områden. Innehållsanalysen handlar om att undersöka nytt innehåll och samtidigt bekräfta eller utmana tidigare forskning eller teorier. Metoden kan bidra till förstå och synliggöra intressenters uttalanden, handlingar och förhåller sig till en specifik situation, i detta fall genom vad aktörer delar på sociala medier (Bouvier & Rasmussen 2022:25). Innehållsanalysen studerar inte endast texten i sig utan också meningen i den. Texter är kedjor av tecken som kan läsas meningsfullt. Meningar formas, omformas och förhandlas utifrån den existerande kulturen och framtida ambitioner. Meningsskapande är den aktivitet individer ägnar sig åt för att förstå världen och sig själva.

Innehållsanalysen studerar meningsskapande i termer av processer, antaganden, värderingar, prioriteringar och mål (Bouvier & Rasmussen 2022:28).

Författarna delar in forskningsprocessen med metoden kvalitativ innehållsanalys i fyra steg: (1) forskningsdesign, (2) organisering av data och kodning, (3) analys och resultat och (4) resultaten relateras till forskningsfrågorna. Den första innebär att identifiera forskningsproblem, som är i behov av vidare undersökning och kan relateras till tidigare forskning och teorier. Forskningsproblemet ska även vara relevant i en samhällskontext. När forskaren har fått en förståelse för området bör denne välja en typ av material som är relevant att studera. Med en idé av vilket material som ska studeras kan forskaren formulera konkreta forskningsfrågor som ska besvaras med hjälp av materialet. En särskild typ av material som en särskild medieplattform, ska väljas med insikt om vilka som använder plattformen och de kommunikationssätt som används (Bouvier & Rasmussen 2022:29-31). Det andra och tredje steget handlar om att organisera och analysera data. När forskaren samlar in datan kan det vara fördelaktigt att använda sig av en kodningsram. Kodningen innebär att datan kategoriseras enligt olika teman eller ämnen, vilket skapar en överblick och bidrar till en guidning genom analysen. En kodningsram visar vad analysen kommer att fokusera på. Det fjärde steget handlar om att presentera datan. Forskaren bör presentera konkreta empiriska exempel för att ge läsaren mening i läsningen, detta eftersom analysen kan innehålla komplexa fragment. Samtliga teman eller kategorier ska presenteras och exemplifieras (Bouvier & Rasmussen 2022:32-38).

Rasmussen och Bouvier beskriver kodningsramen som ett tillvägagångssätt i den kvalitativa metoden för att kategorisera teman och skapa en överblick över materialet. Likt Salam och Salam-Salmaouis som i sin studie kodade tweets har vi i denna studie valt att koda instagraminläggen som är grunden till uppsatsens material. Resultatet av kodningen kommer att redovisas i avsnittet Resultat & Analys i form av stapeldiagram på fördelningen av de fyra teman som identifierats i instagraminläggen.

2.2 Materialets urvalsprocess

Under urvalsprocessen gjordes en övergripande granskning av de svenska politikernas instagraminlägg publicerade mellan juni 2022 och april 2024 som rör gängkriminaliteten. Utav dessa inlägg fann vi begreppet "trygghet" i ett flertal av inläggen som vi valde att studera. Med orsak till uppsatsens omfång valde vi att studera 50 inlägg som rör gängkriminalitet från de samtliga fyra partiledarna. Vidare studerades 18 inlägg från

Andersson, fem från Åkesson, 18 från Kristersson och nio från Dadgostars konton. Det ojämna antalet inlägg per partiledare beror på den begränsade tidsperioden. Inläggen består av bilder, ofta med politikerna själva och i vissa fall tillsammans med andra där en text ingår. I urvalsprocessen valde vi att endast ta med de inlägg som består av text och bild och därmed utesluta reels (videor). Detta eftersom videorna i ett flertal fall består av fysiska tal eller medverkande i tv-program, vilket endast blir en slags ompublicering och inte politikernas aktuella politiska ståndpunkter på plattformen Instagram. Videorna innehåller även kortare sekvenser av exempelvis längre tal och därför blir det en svårighet att tolka deras fullständiga budskap. Genom kodningsramen återfanns fyra teman som beskriver begreppet trygghet: kontroll, straff, moral och skydd. I ett mindre antal inlägg påträffades tendenser av den "mjukare" tryggheten. Fördelningen mellan de uttalanden som innehåller "hård" gentemot "mjuk" trygghet beskrivs och visas i avsnittet Diskussion.

2.3 Forskningsetiska bedömningar

Forskare som hämtar material från sociala medier bör hantera dessa särskilt eftertänksamt, skriver författarna Fangen och Sellerberg (2011) i boken *Många möjliga metoder*. Majoriteten av sociala mediekanaler ägs kommersiellt, därmed kan användarna uppmuntras till att publicera privat innehåll. Användaren kan vara omedveten om att det personliga innehållet på sociala medier kan bli tillgänglig för allmänheten. På så vis bör material som hämtas från sociala medier anonymiseras likt allt annat forskningsmaterial (Fangen & Sellerberg 2011:127).

Vetenskapsrådet innehar särskilda riktlinjer för det forskningsmaterial som rör människor, som kallas etikprovninglagen. Forskningsprojekt med uppgifter som innehåller känsliga personuppgifter eller på något vis kan skada försökspersonen ska prövas enligt lagen. Lagens syfte är att begränsa forskning som kan strida mot respekten för människovärdet och den enskilda individen (Vetenskapsrådet 2017:15).

I denna studie innehåller det material som används endast offentlig information och inte känsliga personuppgifter. Partiledarna har som syfte med sina instagramkonton att nå ut till allmänheten och på så vis bör de vara ytterst medvetna om att den information de sprider är offentlig.

Däremot kan denna uppsats bidra till spridning av nya tankesätt kring hanteringen av gängvåldet baserat på hur politikerna har uttryckt sig. Bouvier och Rasmussen påpekar att när resultaten redovisas bör författaren hänvisa till konkreta sociala medieinnehåll och sedan visa

på hur de är tolkade. När både konkreta exempel och tolkningar blir synliga ger det läsaren möjligheten att tolka det inhämtade materialet själv (Bouvier & Rasmussen 2022).

3. Tidigare forskning

För att kunna besvara frågeställningarna och utforska hur skapandet av trygghet diskuteras i den nuvarande kriminalpolitiska debatten i relation till gängkriminaliteten, är det intressant att förstå hur den tidigare forskningen studerat dessa och liknande frågor. Den tidigare forskningen visar hur tryggheten blivit en allt mer central del inom kriminalpolitiken. Exempel på sådan typ av forskning är Klara Hermanssons studier om *Den svenska tryggheten* (2018) och *Symbols and emotions in Swedish crime policy discourse* (2019). Robert Andersson diskuterar trygghetsskapandet som en slags styrning inom politiken (2009). Henrik Tham visar på hur den kriminalpolitiska debatten har gått från en tidigare optimism till en pessimism (2018). Barker och Crawford diskuterar rädsla för brott som en samhällsutmaning (2011). Slutligen används Ingrid Sahlins studie om brottsprevention och dess utveckling (2011). Ytterligare forskning som studerar liknande frågor finns att användas men den forskning nämnd ovan anser vi vara särskilt relevant.

3.1 Trygghet i den kriminalpolitiska debatten

Allmänhetens behov av trygghet blir en allt mer central punkt i den kriminalpolitiska debatten, skriver Klara Klara Hermansson (2018). Den svenska kriminalpolitiken har som mål att minska brottsligheten och samtidigt öka människors trygghet. Hermansson noterar att inför det svenska riksdagsvalet 2018 uttryckte flera politiska partier att de skulle prioritera lag och ordning. I politiska diskussioner om brott och straff inkluderas ofta begreppet trygghet.

För att få en större förståelse för begreppet *trygghet* sätter Hermansson det i motsats till dess negativa motsvarighet *otrygghet*. Vad som har präglat kriminalpolitiken de senaste decennierna i de västerländska samhällena menar författaren är just rädsla för brott. Inom den svenska kriminalpolitiska debatten används begreppet *otrygghet* för att beskriva allmänhetens oro och rädsla för brott (Hermansson, 2018). Den senmoderna brottspolitiken i de västerländska samhällena kännetecknas av ett engagemang för olika former av kontroll och fängelsestraff. Ideal förknippade med välfärdsstaten såsom socialpolitik och rehabilitering har istället minskat i betydelse. Hermansson hänvisar till forskning som visar att hårdare straff inte nödvändigtvis minskar brottsligheten och i vissa fall till och med ger motsatt effekt. Hermansson skriver att kriminalpolitiken rör sig mot en utveckling där straff legitimeras

genom en vedergällningslogik snarare än att åtgärder baseras på konsekvensargument. I diskussionen om brottsbekämpningen ser politikerna ofta allmänheten som antingen arga och hämndlystna eller oroliga och rädda. Därmed visar politikerna att de vidtar åtgärder för att minska brott och befolkningens rädsla för brott genom att erbjuda lösningar som innebär ökad kontroll (Hermansson 2019).

Hermansson skriver om allmänhetens framträdande position i den kriminalpolitiska diskursen i Sverige och internationellt. Politikerna gör ofta försök i sina uttalanden att engagera allmänheten. De hänvisar uttryckligen till åhörarnas attityder och preferenser när ändringar i strafflagen eller brottspolitiska initiativ föreslås. De brottspolitiska initiativen, förklarar författaren, uppmuntrar medborgarna till en slags försiktighet och ansvarighet för att förebygga brott och otrygghet på lokal nivå. I Sverige och andra västerländska länder tilltalas allmänheten som potentiella brottsoffer och uppmuntras att identifiera och sympatisera med brottsoffer (ibid). Staten förväntas att förse de potentiella brottsoffrena välfärdsstatliga tjänster såsom skydd. Hermansson hänvisar till en debattartikel (2006) skriven av moderaternas fd partiledare Fredrik Reinfeldt som handlar om “ett bättre Sverige för alla” som utgörs av trygghet. Där staten däribland “klarar av sitt åtagande att skydda från våld och brott” (Hermansson 2018). De politiska reaktionerna på brott tenderar att vara emotionella och alarmistiska. Politikerna använder sig av symboler och känslor som fokuserar mer på att väcka publikens känslor snarare än att skapa en förståelse. Författaren ger ett exempel på nolltoleransbrott, en slags moralisk beskrivning som delar upp det “goda och det onda”. Dessa typer av beskrivningar kan användas för att stigmatisera särskilda grupper i samhället. I diskussioner om brott kan en moralisk överlägsenhet skapas. Detta eftersom brottslighet kan associeras med särskilda grupper och samtidigt framhäva andra grupper som moraliskt överlägsna. Genom att prata om brottslingar kan politikerna bygga upp en bild av nationell identitet. I den svenska kontexten porträtteras ofta droger som främmande för den svenska kulturen (Hermansson 2019).

Hermansson beskriver begreppen trygghet och otrygghet som centrala symboler i de kriminalpolitiska debatterna. Användning av ordet trygghet från Sverigedemokraternas, Moderaternas och Socialdemokraternas valkampanjer från 2006, 2010 och 2014 menar Hermansson har en historisk koppling till välfärdsstaten, förtroende för rättsväsendet och sammanhållning. Begreppet menar författaren har potential att framkalla känslor av nationell stolthet hos allmänheten. Eftersom trygghet är både ett inkluderande och svårdefinierat begrepp finns det möjlighet för politikerna att fylla det med varierande betydelser (Ibid).

Staten förväntas att förse de potentiella brottsoffrena välfärdsstatliga tjänster såsom skydd. Hermansson hänvisar till en debattartikel (2006) skriven av moderaternas före detta partiledare Fredrik Reinfeldt som handlar om "ett bättre Sverige för alla" som utgörs av trygghet. Där staten däribland "klarar av sitt åtagande att skydda från våld och brott" (Hermansson 2018).

3.2 Den alarmistiska synen

En tidigare optimism inom kriminalpolitiken har gått mot en pessimism, skriver Henrik Tham i sin avhandling (2018) *Kriminalpolitik, brott och straff i Sverige sedan 1965*. Under 70-talet menar Tham att det fanns ett hopp och en tro på att ett rättvisare samhälle var möjligt. Ungdomsbrottsligheten beskrevs i en kontext av ett samhälle under utveckling. Under 90-talet präglades istället politiken och medierna av en låg tilltro till reformering av kriminella. Partiledare uttryckte sin oro för brottsligheten och som ett hot mot Sverige. I samband med mordet på Anna Lindh uttryckte statsministern Göran Persson (2004): "Med ökade krav på oss själva som individer ska vi tillsammans ta upp kampen mot den växande inre otryggheten" (Tham 2018:80). Tham menar att politikerna uttrycker sin oro för kriminaliteten och har en allt mer alarmistisk syn på brott och straff som bidrar till bilden av att Sverige är i kris (Tham 2018:1).

3.3 Begreppet "Trygghet" inom politiken

Det övergripande målet i den svenska kriminalpolitiken är att öka människors känsla av trygghet, skriver Robert Andersson (Andersson 2009). I avhandlingen diskuterar författaren hur en svensk kriminalpolitik för 2010-talet kan se ut. Andersson beskriver användningen av begreppet trygghet som en slags styrning inom politiken. Politikerna visar att det råder en fungerande demokrati om de bemöter, bekräftar och realiserar befolkningens trygghetsbehov. Andersson skrev 2009 att nutidens trygghetsvisioner inom politiken sällan inkluderar termer av ekonomisk eller social trygghet utan snarare handlar om den fysiska tryggheten. Andersson skriver att åtgärder som högre fängelsestraff, ökad polis närvaro, övervakningskameror och sänkt straffmyndighetsålder har en låg möjlighet att påverka de socioekonomiska orsakerna till otrygghet. Däremot menar Andersson att dessa åtgärder som politikerna presenterar kan ha en påverkan på känslan av trygghet. Den trygghet som politiker beskriver handlar om oron för brott och rätten till att leva i en brottsfri värld. Andersson hänvisar till ett uttalande från det socialdemokratiska partiet (2009) "Den socialdemokratiska

politiken bygger på värderingar om frihet, rättvisa och jämlikhet. Brottsligheten kränker dessa värden. Alla människor har rätt att känna sig trygga i vardagen (Socialdemokraterna 2009). Utgångspunkten i perspektivet trygghetsstyrning går ut på att vi människor styrs genom frihet. Staten har som uppgift att tillhandahålla denna frihet och säkerhet. Trygghet som styrning ställer samtidigt krav på medborgarna och vad det innebär att vara en god medborgare som är ansvarstagande, moralisk och förnuftig. Medborgarnas valmöjlighet utgör förnuftet och oförmågan att ta ansvar anses som något omoraliskt. Kravet på den gode medborgaren och det egna ansvaret det innebär medför en särskiljning på vilka som har- och inte har rättighet till samhällets gemenskap. Särskiljandet menar Andersson kan beskrivas som en *exkluderande inklusion*. Andersson menar att det moraliska och ansvarstagande medborgarskapet speglas dess i motsats vilket skapar en samhörighet (Andersson 2009).

3.4 Fear of crime

Anna Barker och Adam Crawford bidrar med sin studie om "Fear of crime" med en förståelse av rädsla för brott tillsammans med dess komplexitet och faktorer som påverkar den. Studien visar att rädsla för brott kan förklaras som ett utbrett samhällsproblem som inte bara påverkar individens mentala hälsa utan även dess beslutstaganden (Barker & Crawford 2011:11). Genom en analys av denna rädsla och känsla av otrygghet har Barker och Crawford presenterat flera perspektiv. En central insikt av den forskning som genomförts är att rädsla för brott kan vara mer än en direkt reaktion på ökad brottslighet i ett samhälle. Exempelvis menar forskarna att medias rapportering om brott och den framställning av världen som en osäker plats kan påverka människors uppfattning och bidra till en ökad känsla av otrygghet.

Barker och Crawfords forskning betonar den komplicerade diskussion som omger rädslan för brott. Vikten av att förhålla sig till både individuella och samhälleliga faktorer visar sig viktigt i Barker och Crawfords studie. En mer nyanserad förståelse av rädsla för brott kan vidare användas som grund för att utforma analyser och argument för att minska denna rädsla och öka känslan av trygghet i ett samhälle (Barker & Crawford 2011: 2-3).

3.5 Brottsprevention

För att skapa en trygghet menar politikerna att de behöver minska risken för brott genom förebyggande åtgärder. Ingrid Sahlin skriver om brottsprevention (2011) och hur utvecklingen av begreppet har gått mot en allt mer kontrollinriktad syn. För att analysera denna utveckling och hur begreppet används idag i politikernas uttalanden om

gångkriminaliteten har boken *Brottsprevention som begrepp och samhällsfenomen* (2011) av Ingrid Sahlin använts.

Sahlin menar att begreppet *förebygga* menas med att förhindra att en negativ utveckling sker eller att ett problem uppstår och att det därför har en positiv och framåtsyftande innebörd. Samma innebörd gäller prevention, som i detta sammanhang gäller förebyggande av brott (Sahlin 2011:11-12). Begreppen prevention och förebyggande används sällan i samband med enskilda individers handlingar utan bör avgränsas till ett samhälleligt eller offentligt fenomen som är förknippat med politiska mål, beslut och val, menar författaren (Sahlin 2011:17). Förebyggande är en aspekt av andra verksamheter och förhållanden som inkluderar orsaker, konsekvenser och funktioner. Begreppet har en legitimerande kraft som karaktäriseras av positivism och rationalitet då det bygger på kunskap, tar itu med orsaker och har tydliga mål (Sahlin 2011:17).

År 1996 tog den svenska regeringen fram ett brottsförebyggande program där ett behov av en förändrad kriminalpolitik framställs och brottsförebyggande insatser anses vara en viktig del av denna. Sahlin menar att när brottsförebyggande åtgärder föreslås beskrivs det som något nytt som skall ersätta en omodern syn på problemet (Sahlin 2011:11-12). Förutsättningarna för det preventiva tänkandet i det moderna samhället är: kontroll över samhällsutvecklingen, framstegstro och rationellt tänkande individer. De individer som inte anses handla rationellt, det vill säga reagerar som förväntat enligt samhällets sanktioner och sociala kontroll, blir mål för förebyggande åtgärder. Sahlin talar om demokratins införande som bidrog till en samhällsdebatt kring samhällets mål och riktning. Sahlin menar att samhället inte endast förändras av dess medborgare utan också försöker styra medborgarna i en önskad, planerad riktning. Styrande instrument såsom lagstiftning, rättsväsende och utbildning är inte tillräckliga för att påverka befolkningen i en särskild riktning. Det krävs även att människor tänker rationellt och är förutsägande i sitt framtida handlande. När individers handlingar är kalkylerbara blir de också möjliga att påverka. Människan planerar sitt handlande genom att beräkna konsekvenser, på så vis styrs vi genom belöningar och straff som är kopplade till särskilda handlingar (Sahlin 2011:52-53).

Sahlin menar att det finns fyra preventionsmodeller som används inom kriminalpolitiken. Dessa är: strukturförändring, socialisationsmodellen, effektivisering av institutioner och kontrollmodellen. Den första, strukturförändringsmodellen växte fram under 1960-1970-talet och fokuserade på bakomliggande sociala och ekonomiska orsaker. Genom att förändra miljöer såsom skola, barnomsorg, bostadsområden och arbetsplatser kan en social och ekonomisk jämlikhet skapas. Genom en ökad välfärd och möjlighet till utveckling

bland invånarna kan brottsligheten minskas (Sahlin 2011:89). Socialisationsmodellen rör de åtgärder som främjar individens utveckling och integrering i samhället. Här hör utbildning och träning såsom attityd- och normpåverkande till som syftar till att stärka individen. Sahlin nämner verksamheter inom fritidsgårdar, fritidshem och förskolor som exempel som bidrar till ungdomars delaktighet i samhället. Ökat fokus på vård, omsorg, terapi, stöd i skola och familj ingår också i socialisationsmodellen (Sahlin 2011:94). Den tredje modellen, effektivisering av institutioner handlar om att förändra myndigheter och förvaltningar för att göra deras kontrollverksamhet effektivare och mindre kostnadskrävande (Sahlin 2011:97-98). Kontrollmodellen växte fram under 1980-1990-talet och har som syfte att skapa en social ordning genom att reglera individers, grupper eller befolkningens beteenden. Inom kontrollmodellen har juridiska verksamheter en väsentlig roll för brottsprevention. Åtgärder som bygger på kontroll kan vara tvångsomhändertagande, övervakning, spaningsregister och inkapacitering av kriminella. Fokuset är inte att förändra individens beteende utan istället försvåra utförandet av brott för potentiella gärningsmän genom ökad kontroll (Sahlin 2011:100-102).

4. Teoretiskt ramverk

För att undersöka hur svenska politiker resonerar kring skapandet av trygghet har särskilda teoretiska ramverk valts ut. Teorin om *framing* (inramning) kan tillämpas för att studera hur de politiska aktörerna formulerar och ramar in diskussionen om trygghet, vilka perspektiv och narrativ som är centrala och hur de försöker forma allmänhetens uppfattningar. Teorin om *vi och dem* används för att undersöka hur politikerna i deras uttalanden kan försöka konstruera en "vi"-identitet som kontrasteras mot andra grupper. Stigmatiseringsteorin är också central för att förstå hur de gängkriminella kan stigmatiseras vilket kan skapa en känsla av hot och osäkerhet som kan motivera särskilda handlingar.

4.1 Framing theory och dess processer

The framing theory, som även kan benämnas som inramning, kan utforskas och vidare tillämpas på svensk kriminalpolitik. John Hagans "critical collective framing theory" och andra relaterade begrepp, som crisis framing och normalized framing, kan bidra till att analysera hur politiska aktörer formulerar och förändrar synen på kriminalitet samt dess kontrollåtgärder. Framing-teorin, som utgår från en konstruktivistisk filosofi, fokuserar huvudsakligen på hur beskrivning och mening skapas av aktörer inom politiska sammanhang.

Hagan argumenterar för att politiska aktörers handlingar och kollektiva beteenden är avgörande för formandet av kriminalpolitik, särskilt när det gäller hanteringen av kriminalitetens olika former som exempelvis gängkriminalitet. En viktig poäng är att politiska aktörer, likaså för enskilda politiker som partier, har stor makt över den allmänna bilden av kriminalpolitiska åtgärder. Historiskt sett har svensk kriminalpolitik utvecklats från konsensus till konflikt. En ökning av straffande diskurser samt betoning på brottsbekämpning kan identifieras (Tham 2018:156-158).

Framingprocesser är centrala teorier som används för att förstå politikernas konstruktion av problem samt deras presentation av lösningar. Frame extension och frame application är några av benämningarna på dessa processer. Belysandet av vissa aspekter av en situation i samband med uteslutandet av andra kan skapa en sammanhängande berättelse som tjänar ett specifikt syfte (Snow et al. 1986:467). I den svenska kriminalpolitiken är dessa processer mest synliga i debatten kring invandring och gängkriminalitet. Vidare kan begrepp som crisis framing och normalized framing ge ytterligare insikter i hur kriminalpolitik och trygghet formuleras. Crisis framing innebär en dramatisering av hotet från kriminella grupper, medan normalized framing i motsats innebär en normalisering av vissa former av brottslighet. Dessa ramverk omedvetet påtvingade av politiker kan leda till förändringar i samhällets attityder gentemot brottsbekämpning (Garland 2001:134).

4.2 Vi och dem

Det är naturligt för människan att se eller tycka annorlunda om personer som är olik en själv. Stuart Hall beskriver detta fenomen och benämner det som teorin om ett "vi och dem". Hans arbete avslöjar de komplexa sätten samhället konstruerar och förstärker identiteter genom att skapa binära motsättningar mellan ett "oss" och "dem". För Hall är "vi och dem" inte en enkel kategorisering av människor baserat på nationalitet eller andra yttre egenskaper. Istället beskrivs en uppdelning som en strategi för att upprätthålla maktrelationer och dominans i samhället. Genom att skapa en fiktiv enhet inom vi-gruppen och sedan positionera den mot en extern fiende, så kallad "dem", kan makthavaren stärka sin auktoritet och manipulera solidaritet för sina egna syften. Den pessimistiska syn på samhällets missförhållanden som Hall presenterar är inte det enda hans teori har att erbjuda. En lösning genom att uppmärksamma och ifrågasätta dessa uppdelningar beskrivs inom teorin. Avslöjandet av identiteter och fiendebilder kan bidra till ett arbete mot ett mer inkluderande samhälle (Hall 1997: 270-271).

Ett av Halls centrala argument baseras på förståelsen av teorins process. Politiken kring representation, speciellt visuell representation, spelar en stor roll i detta argument (Hall 1997:226). Representationen av grupper i media och populärkultur återspeglar först och främst samhällets värderingar och hierarkier likaväl som den formar och förstärker dem. Genom att konstruera eller bidra till stereotyper och ett narrativ om “oss och “dem” tillåter detta för mediakällor att legitimera orättvisor och förstärka fördomar. Information om otryggheten i samhället kan skydda genom att uppmärksamma medborgare om problemet. Vidare kan en tydlig ståndpunkt från politiska aktörer om ett “vi” mot ett “dem” istället för att skapa trygghet, minska den. Detta med anledning av att fördomar och orättvisor blir starkare i den samhälleliga moralen (Hall 1997: 271).

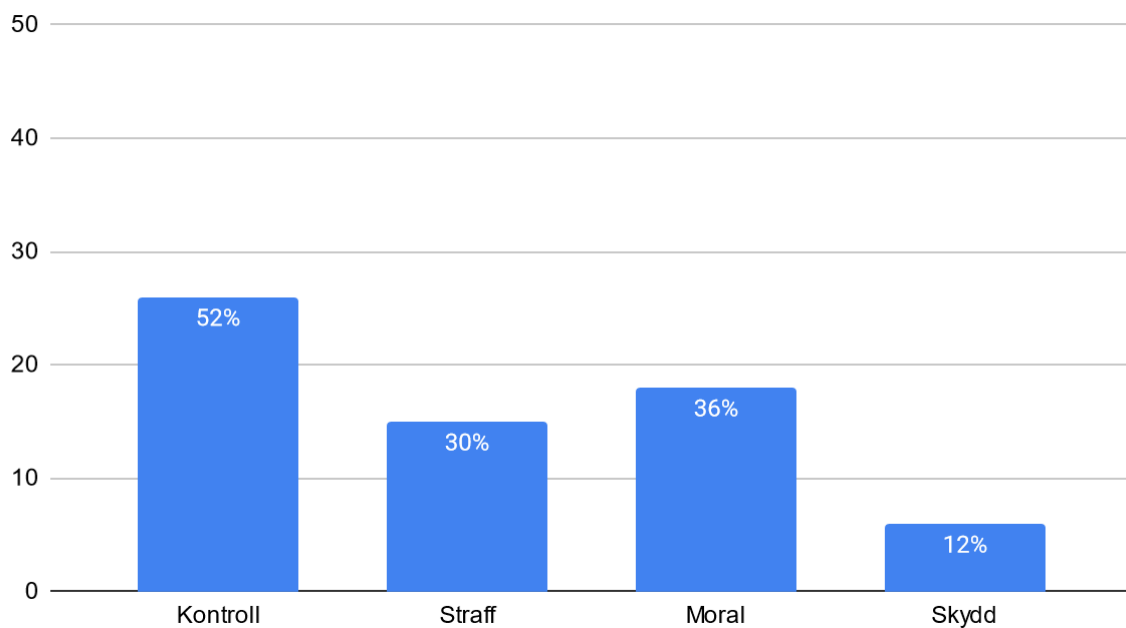
4.3 Stigmatisering

Stigmatisering är en komplex och ofta skadlig process där människor eller grupper betraktas och behandlas negativt på grund av vissa egenskaper eller tillhörighet till vissa kategorier (Goffman 1963). Det kan innefatta fördomar, diskriminering och stereotyper som leder till social utestängning, minskad tillgång till resurser och negativa konsekvenser för individens välbefinnande och möjligheter (Corrigan et al 2014: 41-42). Ofta bygger stigmatisering på fördomar och stereotyper som inte är baserade på faktiska kunskaper eller erfarenheter, utan snarare på förutfattade uppfattningar som har förankrats i samhället över tid. För att bekämpa stigmatisering krävs det ett brett spektrum av åtgärder på både individ- och samhällsnivå. En viktig del av detta arbete är att öka medvetenheten och kunskapen kring de grupper som är mest utsatta för stigmatisering, samt att utmana och bekämpa de fördomar och stereotyper som ligger till grund för stigmatiseringen. Det är också viktigt att främja inkludering och likabehandling för att bekämpa stigmatiseringen som kan påverka samhällets gemensamma moral (Link & Phelan 2006).

5. Resultat och Analys

Som tidigare beskrivits i uppsatsen om Per Albin Hanssons idéer kring folkhemmet och välfärden som grunder för trygghet och ett välfungerande samhälle har tryggheten klassiskt beskrivits som ett välfärdsorienterat begrepp. Genom att undersöka uttalanden från de fyra största svenska partiernas partiledare på Instagram går det att finna skillnader och utveckling i den nutida kriminalpolitiska debatten kring trygghetens innebörd. Här presenteras och diskuteras tryggheten utifrån allt mer tuffa åtgärder och betydelser. Resultaten och analysen

kommer att redogöras utifrån fyra teman: kontroll, moral, straff och skydd som återfanns i politikernas uttalanden i instagraminlägg kring gängkriminalitet och trygghetsskapande. Samtliga teman visar på tillvägagångssätt för hur partiledarna menar att trygghet ska skapas i samband med den ökade gängkriminaliteten. Uttalanden som presenteras rör Ulf Kristersson, Jimmie Åkesson, Magdalena Andersson och Nooshi Dadgostar inlägg på deras instagramkonton. Tabellen nedan visar fördelningen mellan temana som återfanns i inläggen. 50 antal inlägg studerades. Några av inläggen visar tendenser på flera teman.

5.1 Trygghet via kontroll

I ett av Magdalena Anderssons inlägg (2023) beskriver partiledaren hur sprängmedel har “blivit en central del av de kriminella gängens våldskapital”. I texten återges polisens berättelser om hur personer med tillgång till sprängmedel sålt vidare till individer med kopplingar till kriminella gäng. Det poängteras att det finns ett tydligt behov av bättre säkerhet och övervakning. Ett förslag ges på att ett licenseringssystem för sprängmedel ska införas. Inlägget avslutas med “Det hänsynslösa våldet drabbar människor i hela landet” och Licenseringssystemet beskrivs som “ett verktyg i kampen mot gängkriminaliteten” (Andersson 2023).

I inlägget diskuteras en slags prevention för att förhindra obehörig användning av sprängmedel, en utökad kontroll över vem som får tillgång till sprängmedel. En positivism och rationalitet som Sahlin menar att prevention inkluderar syns i inlägget, licenseringssystemet ska förhindra att en negativ utveckling sker. Texten bygger på kunskap i form av erfarenheter från polisens arbete, tar itu med problemet genom att erbjuda en lösning, det vill säga ett licenseringssystem och slutligen har ett tydligt mål, att minska brottsligheten och bekämpa gängkriminaliteten. Temat kontroll kan ses i inlägget på så vis att den presenterade lösningen på problemet ska reglera individers och grupperns beteenden, vilket är centralt i kontrollmodellen enligt Sahlin. Fokuset handlar inte om att förändra människors beteenden eller levnadssätt utan försvåra utförandet av brott genom ökad kontroll.

Preventionen ska leda till något positivt, en minskad brottslighet, samtidigt innehåller inlägget starka känslor i uttryck som "det hänsynslösa våldet" och "i kampen mot gängkriminaliteten" (Andersson 2023). Detta kan i sin tur inkludera en ökad rädsla och känsla av otrygghet. Andersson uttrycker en stark oro och har en slags alarmistisk syn på den ökade gängkriminaliteten vilket Tham menar är allt vanligare i den senare kriminalpolitiska diskussionen. Som Hermansson påpekar är det just rädsla för brott som präglar kriminalpolitiken de senaste decennierna i de västerländska samhällena. Barker och Crawford antyder att rädslan för brott påverkar beslutstaganden. Samt att medias rapportering om brott och framställandet av världen som en osäker plats påverkar människors uppfattningar och kan bidra till en ökad känsla av otrygghet. Genom att använda en alarmistisk syn på problemet och ge en bild av att Sverige är i en kris som Tham beskriver, skulle det kunna ge preventiva åtgärder baserade på utökad kontroll mer legitima. Som Sahlin menar, har begreppet "förebyggande" en legitimerande kraft eftersom det bygger på rationalitet och positivism. Kristersson skriver i ett inlägg (2024) att fler tvångsmedel ska införas för att förebygga allvarlig brottslighet "bl.a. hemlig rumsavlyssning och husrannsakan" (Kristersson 2024). Lagen om utvidgad preventiv avlyssning ska införas i juni 2024 och presenteras i samband med andra åtgärder som ska minska gängkriminaliteten (Kristersson 2024). Åtgärden kan ses som ett intrång i individens integritet. När en situation däremot beskrivs vara i kris och argumenten spelar på känslor skulle politikernas förslag om ökad kontroll däremot kunna verka legitima och rimliga. De åtgärder som politikerna menar krävs för att stoppa "det hänsynslösa våldet" kan framstå som självklara och nödvändiga för att skydda medborgarnas säkerhet och välbefinnande. Politikerna kan presentera dessa åtgärder på ökad kontroll som nödvändiga genom att rama in, skapa meningar och beskrivningar kring gängkriminaliteten och förslag för att hantera det. Som Hagan menar, är denna inramning som politiska aktörer

gör avgörande för formandet av kriminalpolitiken och har en avgörande makt över den allmänna bilden av kriminalpolitiska åtgärder.

I ett ytterligare inlägg publicerat av Kristersson (2024) skriver han följande: “Nu har riksdagen klubbat igenom regeringens lagförslag om säkerhetszoner, eller visitationszoner som de tidigare kallades. Den 25 april blir det del av polisens verktygslåda för att göra hela Sverige tryggt. Det innebär nya möjligheter för polisen att stoppa skjutningar och sprängningar och att kyla ned gängkonflikter. Steg för steg, reform för reform genomför vi paradigmskiftet. Så kommer vi fortsätta tills vi har besekrat gängen, så Sverige kan bli ett tryggare land. Nu får vi ordning på Sverige” (Kristersson 2024). Som Sahlin antyder, bygger det preventiva tänkandet i det moderna samhället bland annat på rationellt tänkande individer och att de individer som inte anses handla rationellt blir mål för de förebyggande åtgärderna. Kristersson beskriver att Sverige kan bli ett tryggare land om gängen besestras, gängen anses på så vis utgöra en otrygghet i samhället. I inlägget är kontrollåtgärder i fokus för att minska gängens inflytande och påverkan på samhället. De gängkriminella blir mål för de förebyggande åtgärderna genom en utökad kontroll i form av visitationszoner.

I ett inlägg publicerat av Nooshi Dadgostar (2023) föreslår hon olika åtgärder för att “stoppa gängens fortsatta etablering och våldets framfart på våra gator”. En av de föreslagna åtgärderna är: “ Inför en stopplag av nyetablering av företag i sektorerna vård, skola och omsorg. Lagen ska gälla i tre år för att hinna städa ut och lagföra kriminella företag” (Dadgostar 2023). I inlägget används en slags framing av kontroll. Genom denna inramning förmedlas bilden av att en ökad kontroll i form av att reglera och övervaka företag inom dessa sektorer som ett sätt att bekämpa “våldets framfart” och skapa trygghet.

5.2 Trygghet via straff

Partiledaren Jimmie Åkesson diskuterar straff kopplat till gängkriminalitet i Sverige i ett inlägg (2023). Han skriver bland annat följande: “Alldeles för länge har kriminalpolitikens perspektiv varit brottslingens intresse och behov. Rehabilitering och återanpassning har varit utgångspunkten. Självklart är det rimligt att försöka rehabilitera farliga människor, istället för att enbart förvara, men huvudsaken måste vara en annan.” (Åkesson 2023).

Som Sahlin menar, beskrivs brottsförebyggande åtgärder när de föreslås som något nytt som skall ersätta en omodern syn på problemet. Åkesson beskriver i inlägget en ny kriminalpolitik som ska ersätta den tidigare kriminalpolitiken. I samband med detta kan även följande citat avläsas i samma inlägg: “Istället ska samhället i första hand se till brottsoffer

och dess okränkbara rätt till upprättelse, och till laglydiga medborgares rätt till trygghet från farliga människor. I det sammanhanget spelar det ingen roll om en mördare är tretton eller trettio år gammal. Straff i rimlig proportion till brottet gäller oavsett, och brottsoffer och dess anhöriga ska rimligen inte förnekas upprättelse på grund av gärningsmannens ålder.” (Åkesson 2023).

I inlägget beskrivs åtgärder baserade på kontrollmodellen som Sahlin nämner. Åtgärder som tvångsomhändertagande, övervakning, spaningsregister och inkapacitering av kriminella hör till kontrollmodellen. Av dessa åtgärder är inkapacitering av kriminella särskilt kopplat till straff. Strukturförändringsmodellen eller socialisationsmodellen fokuserar istället på bakomliggande sociala och ekonomiska orsaker och förändring av miljöer som skola, barnomsorg och bostadsområden. Genom inkapacitering av kriminella i form av straffande åtgärder kan Åkessons uttalande tolkas som verktyg för att skapa trygghet i det svenska samhället. Straffandet av de så kallade “farliga människorna” menar Åkesson leder till att laglydiga medborgare blir beskyddade. Han gör en tydlig distinktion på ett “vi” och ett “dem”. Tryggheten som Åkesson benämner är medborgares, alltså vi-gruppens rätt och den kommer endast till om den motsatta dem-gruppen straffas för att ha skapat en otrygghet. Genom att identifiera vem som utgör “dem” kan det tolkas att Åkesson gör det lättare att veta vem som ska tjäna fängelsestraff och i sin tur göra samhället tryggare med hjälp av straff.

Framing-teorin, som kan användas för att analysera vidare, menar på att föregående citat förändrar samhällets syn på gängkriminalitet och vidare de åtgärder som vidtas mot den. Utifrån denna teori är Åkessons handlingar och hans ställning till kriminalitetens straff avgörande för hur kriminalpolitiken formas. Detta spelar en särskilt stor roll i hanteringen av särskilda former av kriminalitet som gängkriminalitet, menar Hagan. Genom att utöva sin makt i att kunna förändra den allmänna bilden kring denna form av brottslighet och dess skapande av otrygghet bidrar Åkesson till en högre begäran av straff som åtgärd för detta problem. Oavsett kopplingen till just denna politiska aktör har historiskt sett en ökning av straffande diskurser ökat, menar Tham. Denna betoning på brottsbekämpning kan tolkas vara anledning till ökade straff och enligt Åkesson bidra till skapandet av ett tryggare samhälle.

Likt Åkessons inlägg om högre och hårdare straff presenterar Ulf Kristersson (2024) en lag som ska införas i januari 2024. “Dubbla straff för grova vapenbrott och olovliga sprängningar.” (Kristersson 2024). Ulf Kristersson, som är Sveriges nuvarande statsminister, har onekligen ett stort ansvar när det kommer till porträttering av trygghet i det svenska samhället. Genom att straffa de som, utifrån Kristersson, gör Sverige osäkert kan det tolkas att straffen kommer att leda till ökad trygghet. I liknande vägar talar Magdalena Andersson

om att gripa och straffa gängmedlemmar som inte bara skapar känslan av otrygghet utan även fysisk fara genom sprängningar. Hon skriver: "Vi har bland annat lagt förslag om licensiering av sprängmedel och en svensk RICO-lagstiftning för att gripa ledarna som beställer sprängningar och skjutningar." (Andersson 2024). Genom att analysera detta uttalande utifrån framingsprocesser kan vidare argument skapas. Kristersson och Andersson belyser ett specifikt problem som är sammanhängande med den svenska gängkriminaliteten. Genom att betona att grova vapenbrott och sprängningar i trapphus tillhörande familjer sker i inläggen kan det tolkas att partiledarnas berättelse tjänar ett visst syfte, nämligen att samhället är osäkert. Presentationen och konstruktionen av gängkriminaliteten i publikationerna indikerar att straff är en viktig komponent för att skapa denna trygghet.

Jimmie Åkesson nämner begreppet straff i ett ytterligare inlägg. I ett av inläggen med gängkriminaliteten som fokus kan följande citat avläsas: "Vi är helt inställda på att när vi nu skärper straffen och när vi nu stärker hela rättskedjan, och fler kriminella kommer att åka dit, då måste vi också vara beredda att finansiera kriminalvården för att det ska vara möjligt att låsa in de som är farliga." (Åkesson 2023). I ett uttalande som detta kan det avläsas att Åkesson gör en tydlig skildring på "vi" mot "dem". Han menar att de som är farliga ska låsas in och straffas för att de gör samhället otryggt. En sådan representation av två motstående grupper i media kommer att legitimera de fördomar som finns om gängkriminella. Vidare förenklar denna uppdelning för framingprocesser som hjälper till att förändra attityder kring brottsbekämpning i samhället. Med svenska medborgare som stöd kan politiker som Åkesson skärpa straffen, finansiera kriminalvården, låsa in de som är "farliga" och på så sätt utrota den otrygghet som finns i Sverige med straff som verktyg.

I ytterligare ett inlägg publicerat av Jimmie Åkesson skriver han om gängvåldet som ett "importerat problem som har orsakats av politiker som drivit en farlig invandringspolitik i decennier." (Åkesson 2023). Lösningen på problemet beskrivs genom: "Det enda sättet att komma till rätta med den här krisen är att låsa in fler kriminella, och utvisa dem som inte har rätt att vara i Sverige." Vidare: "För att det här ska vara möjligt behöver vi snabbt införa visitationszoner, dubbla straff för gängkriminella och möjligheten att frihetsberöva människor i gängmiljö utan konkret brottsmisstanke." (Åkesson 2024).

I inlägget antyder Åkesson att invandringspolitiken under decennier har skapat problem, såsom gängkriminalitet. Här föreslås åtgärder som till skillnad från den tidigare politiken ska lösa problemet, återigen som Sahlin beskriver åtgärder som ska ersätta en omodern syn på ett problem. Detta genom utvisning, visitationszoner, högre straff och frihetsberövning av människor i gängmiljöer utan konkret brottsmisstanke. De föreslagna

åtgärderna på högre straff skulle kunna härledas till Barker och Crawford's meningar om hur rädsla för brott kan påverka beslutstaganden. Hermansson hänvisar till tidigare forskning som visar att hårdare straff inte nödvändigtvis minskar brottsligheten. Däremot skulle rädslan för brott kunna påverka hur politikerna fattar beslut kring högre straff för lagbrytare, vilket i senare led, enligt politikernas uttalanden om straff, resulterar i ökad trygghet.

5.3 Trygghet via moral

“Gängen ska inte ta över bostadsområden”. Detta skriver Magdalena Andersson i ett inlägg den 22 januari 2024. Hennes påstående beskrivs i samband med en bild där politikern tillsammans med en polis trygghetsvandrar i ett bostadsområde. Frasen som förklarar att “gängen inte får” påvisar en moral som stigmatiserar denna särskilda grupp och sätter dem i ett moraliskt underläge menar Hermansson. Den stigmatisering som sker behöver inte nödvändigtvis vara baserad på sann fakta. Om Andersson publicerar ett inlägg som kan indikera på att gängkriminaliteten bidrar till osäkerhet i bostadsområden i Sverige kan detta vara tillräckligt för att skapa en känsla av otrygghet. Detta gynnar inte den stigmatiserade gruppen men kan bidra till ökad försiktighet och ansvarighet som i sin tur leder till skapande av trygghet genom en gemensam moral, menar Hermansson.

I ett ytterligare inlägg publicerat av Andersson skriver hon om hur “aktörer med koppling till organiserad brottslighet tjänar pengar genom att bedriva vårdcentraler.” (Andersson 2023). Vidare: “Vi är alltså i ett läge där våra skattepengar inte bara försvinner iväg till skatteparadis utan nu också de facto är med och finansierar gängen. Så här kan vi inte ha det. Inte en enda skattekrona ska gå till kriminella.” (Andersson 2023). Andersson syftar på att skattepengar som går till gängkriminella är något som samhället inte ska tolerera. Hermansson förklarar att nolltoleransbrott är en slags moralisk beskrivning som delar upp det “goda och det onda”. Andersson betonar att de kriminella gängen inte får missbruka skattepengarna. Genom att betona “våra skattepengar” kan det antyda att skattepengarna tillhör “oss” men inte “dem”. I detta sammanhang kan ett vi mot dem perspektiv identifieras. Som Hermansson menar kan en grupp framhävas som moraliskt överlägsna och en nationell identitet skapas när brottslighet associeras med särskilda grupper. Samtidigt ställs det i inlägget ett slags krav på medborgaren att veta hur skattepengarna ska användas moraliskt. Detta kan liknas vid det Robert Andersson menar med trygghet som styrning. Den gode medborgaren som vet hur skattepengarna ska användas moraliskt har en rättighet till samhällets gemenskap och trygghet.

På Ulf Kristerssons Instagram kan ett inlägg från den 3 januari 2024 observeras. I samband med bilden där Kristersson står tillsammans med två poliser, varav en har på sig skyddshjälm, beskrivs regeringens plan på hur brottsliga handlingar ska bli svårare att begå för att göra Sverige tryggt. Månaderna januari till juli står uppräddade med förslag på politiska åtgärder efter varje månad. I texten efter maj står följande: “ ... Maj: Lättare vräkning av kriminella som skapar otrygghet för grannar.” (Kristersson 2024).

Utifrån antagandet att Kristersson fortsätter att syfta på gängkriminalitet genomgående i hela inlägget går det att diskutera föregående citat utifrån temat moral. För att en vräkning ska kunna utföras krävs det att grannarna som skapar otrygghet blir identifierade. Som Hermansson nämner försöker politikerna ofta engagera allmänheten i sina uttalanden. Medborgarna uppmuntras till en försiktighet och ansvarighet att förebygga brott och otrygghet på lokal nivå, som Hermansson menar. Samt att politiker ofta tilltalar allmänheten som potentiella brottsoffer och uppmuntrar till att identifiera dessa brottsoffer. För att kunna identifiera denna nämnda otrygghet behövs en gemensam delad moral kring vad eller vem denna otrygghet utgörs av.

Citatet går även att kopplas till teorin om stigmatisering. När Kristersson väljer ut en viss grupp, i detta fall gängkriminella, driver detta en skadlig process där personer som kopplas till en grupptillhörighet blir betraktade på ett negativt sätt. Stigmatiseringen av gängkriminella i den politiska debatten kan betraktas som en medveten handling. Anledningen till att det kan tolkas som att politiker anser att en gemensam moral kring denna kriminalitet skapar trygghet.

För att argumentera för tidigare påstående kan bland annat ett inlägg publicerat av Nooshi Dadgostar i november 2023 nämnas, hon skriver “... Sverige behöver stå enade i kraftfulla, brottsförebyggande åtgärder mot de kriminella gängerna, här och nu.” (Dadgostar 2023). Sverige måste tillsammans stå emot gängkriminaliteten för att göra samhället tryggt. Teorin om att det finns en föreställning om ett “vi” och ett “dem” i ett samhälle bidrar till att analysera detta fenomen. Skapandet av en grupp som är “vi”, vilket utifrån inlägget är Sverige, baseras på att det finns en extern dem-grupp som i detta fall är gängkriminella. Genom att uttala sig på ett vis som gör gängkriminaliteten till en fiende kan Dadgostar stärka sin egen auktoritet samtidigt som det sker en manipulation av solidaritet. Teorin menar på att ett avslöjande av en tydlig fiende bidrar till ett inkluderande samhälle för vi-gruppen. Dadgostar gör det tydligt att gängkriminaliteten inte är samma grupp som resten av Sverige, hon sätter dessa två i motpoler till varandra. På detta vis skapas trygghet för vi-gruppen som

delar samma moral kring vilka som utgör “dem”. Denna uppdelning gör det lättare att identifiera vilken grupp som skapar otrygghet och vilken grupp som förtjänar den.

I ett ytterligare inlägg (2023) publicerat av Nooshi Dadgostar skriver hon om ett möte med Nationella säkerhetsrådet. Hon skriver om Ekobrottsmyndigheten som “larmar om att gängkriminella nu driver vårdcentraler och vaccinationskliniker.” (Dadgostar 2023) Vidare: “Vi lyfte frågan på mötet om att pausa detta marknadskaos och stoppa möjligheten för de gängkriminella att göra och tvätta pengar inom vår välfärd. Vi hade hoppats att fler som vi inte kan acceptera att skattemedel finansierar skjutningar, sprängningar och narkotikahandel. Vi fick inget gehör.” (Dadgostar 2023). Dadgostar uttrycker hoppet om att fler skulle stödja deras krav på att stoppa finansieringen av brottslighet genom välfärden. Genom uttalandet signalerar Dadgostar vikten av solidaritet och gemensamt ansvar för att upprätthålla samhällets moraliska värderingar och skydda samhället från skada. Som Hermansson poängterar gör politiker ofta försök att engagera allmänheten. Dadgostars uttalande kan ses som en uppmaning till allmänheten och uttryck för moraliskt engagemang att inte acceptera att skattemedel hamnar i de gängkriminellas händer.

Likt Dadgostars inlägg går det att finna tendenser på moraliskt uttalande i ett inlägg publicerat av Jimmie Åkesson (2022). Åkesson argumenterar för att den socialdemokratiska politikern Morgan Johansson ska avgå. Han skriver: “Morgan Johansson måste avgå som minister. Otryggheten biter sig fast och gängkriminaliteten är allt annat än knäckt. Antalet skjutningar ökar och sätter skräck i varje del av vårt land. Sverige har förvandlats till ett gangsterland.” (Åkesson 2022). I samma inlägg uttrycker sig även politikern på följande vis: “De enda som kan vara nöjda med regeringens arbete är de kriminella, de som mördar, skadar och hotar. De hoppas just nu på att även kommande mandatperiod ska innebära ytterligare fyra år med Socialdemokratisk saft- och bullepolitik” (Åkesson 2022). I inlägget ramar Åkesson in situationen kring gängkriminaliteten att vara i kris. Genom att påpeka att “Sverige har förvandlats till ett gangsterland” kan det argumenteras för att Åkesson använder sig av inramning, mer specifikt crisis framing som Garland beskriver. Politikern kan tolkas dramatisera Sveriges kriminella tillstånd och de åtgärder som vidtas genom att använda sig av slagord som “gangsterland”. Åkesson skriver att gängkriminaliteten skapar en otrygghet i samhället och vidare kan det tolkas som trygghet ska skapas genom Morgan Johanssons avgång och ett avslut av den så kallade “saft- och bullepolitiken”. Som Andersson menar använder sig politiker ofta av en styrning när de talar om trygghet. Ett krav kan ställas på medborgarna att vara förnuftiga, moraliska och ansvarstagande. Här kan det antas att

Åkesson försöker skapa ett engagemang gentemot allmänheten och uppmana till moraliskt ansvar för att ändra politiken.

5.4 Trygghet via skydd

I ett inlägg publicerat av Ulf Kristersson (2024) skriver han att "polisanställda som jobbar mot gängen för att hålla hederliga medborgare trygga, är särskilt utsatta för våld, hot och trakasserier." Vidare förklarar Kristersson att polismyndigheten slagit larm till regeringen om att poliserna inte vågar göra sitt jobb och i värsta fall slutar. För att stärka tryggheten för polisanställda ska de med en ny lag kunna vara anonyma, "så att inte gängen kan hämnas eller skrämmas". Inlägget avslutas följande: "Poliser som står upp för alla vår andras säkerhet måste få det skydd de behöver och förtjänar" (Kristersson 2024).

I ett annat inlägg publicerat av Magdalena Andersson (2024) beskrivs en utförd trygghetsvandring, med tillhörande bild på Andersson själv och en polis. Inlägget inleds med "Gängen ska inte ta över bostadsområden." Vidare skriver hon att "Ikväll trygghetsvandrade jag i Valsta tillsammans med Hyresgästföreningen, Polisen, kommunen och fastighetsägaren. Trygga bostadsområden är en viktig pusselbit i kampen mot brottsligheten" (Andersson 2024). Robert Anderssons beskrivning av den svenska kriminalpolitiken och dess fokus på att öka människors känsla av den fysiska tryggheten går att finna i politikernas uttalanden om ökat skydd. Anonymitet för polisanställda och trygghetsvandringar i bostadsområden kan ses som åtgärder för att bemöta den oro för fysisk trygghet som framställs.

I inläggen beskrivs det hur särskilda grupper, polisanställda och invånare i ett bostadsområde på olika sätt ska skyddas och få en ökad trygghet. Det framgår tydligt vilka de nämnda grupperna ska skyddas mot, det vill säga "gängen". Som Hermansson antyder, tilltalas allmänheten ofta som potentiella brottsoffer som staten har som ansvar att skydda från brott. Därmed riktas skyddet och tryggheten till de potentiella brottsoffrena och en gräns görs mellan de som är i behov av skydd och vilka som utgör ett hot. Som Hall menar, att det i samhället kan skapas binära motsättningar mellan människor, ett "oss" och ett "dem" kan denna uppdelning vad gäller vem eller vilka som är berättigade skydd synas i politikernas uttalanden. I detta fall blir de polisanställda och invånarna i bostadsområdet, de potentiella brottsoffrena, ett "oss" som behöver skydd. De som utgör hotet och skapar otryggheten, de gängkriminella, blir istället "dem". De som betraktas som "oss" kan därmed bli tilldelade skydd och resurser från samhället medan de som betraktas som "dem" istället kan marginaliseras och utsättas för ökad kontroll och övervakning från myndigheter. I inläggen

talas det inte om skydd och en trygghet för de som benämns som gängkriminella. Fokuset ligger istället på att bekämpa dem och minimera deras påverkan på samhället. Uppdelningen mellan ett "oss" och ett "dem" skulle kunna förstärka fördomar och stereotyper, vilket kan leda till en stigmatisering och social utestängning för de individer som associeras som gängkriminella som Corrigan et al. antyder.

Även Nooshi Dadgostar skriver om skydd för invånare i ett bostadsområde. I ett inlägg publicerat av Dadgostar (2024) skriver hon om en sprängning i Frölunda som förstört flera hem och tvingat familjer att uppleva en chock mitt i natten. Vidare skriver Dadgostar: "Igår trygghetsvandrade jag tillsammans med flera av dem, som också är med i den lokala hyresgästföreningen." (Dadgostar 2024). Inlägget avslutas med: "Vi behöver ta oss an varje område där de kriminella nätverken fått fäste, och trycka tillbaka dem. Gatorna tillhör frölundaborna. Alla ska vara trygga i sina hem!" (Dadgostar 2024).

Dadgostar betonar behovet av att skydda invånarna i bostadsområdet från de kriminella nätverken och skapa en trygg miljö där människor känner sig trygga i sina hem. Likt Anderssons inlägg om trygghetsvandringen visar Dadgostar på behovet av att säkerställa den fysiska tryggheten för invånarna. Betoningen av att "trycka tillbaka" de kriminella nätverken och återställa tryggheten i bostadsområdet visar på politiska insatser för att möta befolkningens behov av säkerhet och frihet. Detta kan ses som en del av trygghetsstyrningen som Robert Andersson beskriver, där staten har en roll att tillhandahålla trygghet. Som Andersson menar visar politikerna att det råder en fungerande demokrati om de bemöter, bekräftar och realiserar befolkningens trygghetsbehov. Däremot handlar tryggheten ofta om den fysiska tryggheten snarare än den ekonomiska och sociala tryggheten. I Dadgostars inlägg beskrivs ett behov av en fysisk trygghet, att människor ska kunna känna sig trygga i sina hem vilket uppnås om de kriminella nätverken trycks tillbaka.

I ett inlägg publicerat av Ulf Kristersson i februari 2024 beskrivs en händelse då en familj utpressades av ett kriminellt gäng eftersom sonen i familjen inte ville gömma knark åt dem. Kristersson skriver att händelsen gjorde honom arg "men också oerhört beslutsam". Han skriver även "Samhället har svikit den här familjen som inte sett någon annan utväg än att betala gänget." Vidare: "Varje gång som rädslan för gängens hot om våld står över förtroendet för statens förmåga att skydda medborgare, monteras tilliten och hela samhällskontraktet ner." Inlägget avslutas med: "Vi kommer att fortsätta att slå mot gängen, tills familjer som utsätts för sådan brutalitet känner sig trygga med att det är de kriminella som ska bli frihetsberövade under en mycket lång tid. I mitt Sverige står staten på de hederliga medborgarnas sida." (Kristersson 2024). Inlägget visar ett ytterligare exempel på

vilken grupp som behöver skyddas. Kristersson beskriver vem eller vilka staten har som skyldighet att skydda, det vill säga “de hederliga medborgarna”.

6. Diskussion

Uppsatsen har visat på fyra olika teman som trygghet kan skapas utifrån. De citat av svenska politiker som presenteras har alla tendenser på vad vi har valt att benämna som “tuff trygghet”. Den ide om att tryggheten måste vara tuff har inte alltid varit ett faktum utan en utveckling som har gått från inklusiv till exklusiv. I detta avsnitt kommer kontroll, straff, moral och skydd användas som utgångspunkt för att diskutera hur svenska politiker menar att trygghet skapas i samband med den ökade gängkriminaliteten. Till sist blir även en undersökning av trygghetens innebörd och dess utveckling också en central del av denna diskussion för att vid senare tillfälle dra en slutsats och utveckla vidare på framtida perspektiv.

6.1 Dåtidens trygghet

Vad är trygghet? Och hur skapas den? Uppsatsens syfte är att kunna diskutera dessa två frågor utifrån de resultat som presenterats. Genom att blicka tillbaka på dåtidens svenska samhälle går det att se hur trygghetsbegreppet oftast talas i relation till klassiska välfärdsideal. Mest välkänt är denna idé presenterad och benämnd som “folkhemmet” av Per Albin Hansson på tidigt 1900-tal. Som Hansson beskriver är folkhemmet en känsla av trygghet till existensen. Denna trygghet ska inkludera alla med ett svenskt medborgarskap trots arbetslöshet, sjukdom och annan olycka (Stockholmskällan 2023). Vidare in på 1960-talet uttrycker sig Sveriges dåvarande statsminister Olof Palme på följande vis: “Att undanröja arbetslöshet och nöd, att skapa trygghet och större valfrihet, att riva ner gamla sega klassbarriärer inom utbildning och arbetsmarknad är inte bara en materiell förbättring. Det är den avgörande förutsättningen för en känsla av samhörighet och gemenskap inom samhället” (Palme 1965). Trygghet förklaras av Palme som beroende av en välfungerande välfärd. På så vis kan det tolkas som att tryggheten beskrivs i en inkluderande kontext. Palme säger att klassbarriärer inom olika områden i samhället ska rivas ner för att skapa gemenskap. Samhörighet och gemenskap är i fokus för trygghetsskapandet vilket kan tolkas som något som involverar alla samhällets medborgare. Klara Hermanssons forskning kan vid detta tillfälle appliceras på Olof Palmes yttrande. Hon menar att trygghet har en historisk koppling till välfärdsstaten och sammanhållning. Vidare kan det även påstås att användningen av

begreppet trygghet kan ha en slags potential att framkalla känslor av nationell stolthet enligt Hermansson. En känsla av nationell tillhörighet och hederskänsla kan i sin tur leda till samhällelig gemenskap vilket gör inkludering och samhörighet inom ett land som Sverige till en mer naturlig standard.

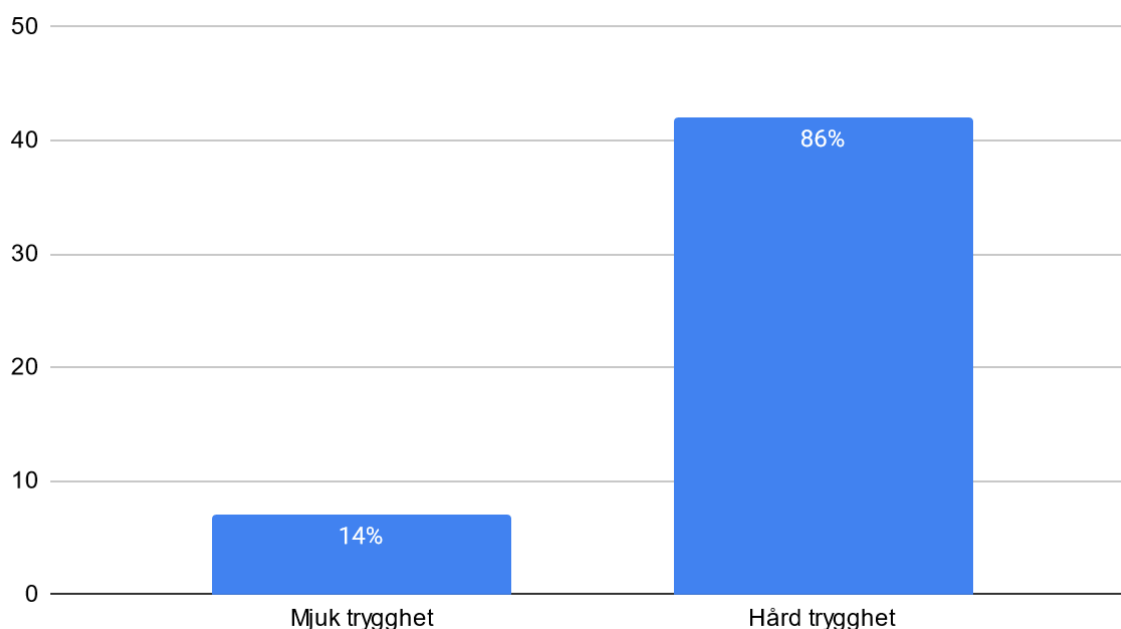
Den mjuka och inkluderande trygghet som präglade Sverige under 1900-talet, eller dåtid som vi valt att benämna det, kan identifieras på många sätt. Tidigare former av brottsförebyggande åtgärder, som socialisationsmodellen och strukturförändring som Sahlin nämner, hade ett fokus på social och ekonomisk jämlikhet samt en ökad välfärd. Dessa modeller visar tendenser till den mjuka användningen av trygghet då begreppet används i en inkluderande kontext. Strukturförändringsmodellens kan kopplas till dåtidens beskrivning av trygghet på grund av dess uppkomst som var på 1960-1970-talet. Vidare passar även ideerna denna modell presenterar om förändring på arbetsplatser tillsammans med andra sociala och ekonomiska faktorer in på Olof Palmes tankar kring trygghet och dess upprätthållning. Den mjuka tryggheten är överlag väldigt förenlig med dåtidens benämning av trygghet. I båda sammanhang är begreppet beskrivet som något som tillhör alla med små till inga tendenser på utanförskap eller exkludering. Detta eftersom dåtidens trygghet strävade efter social rättvisa, ekonomisk jämlikhet och allmän välfärd. På detta vis går det att argumentera för att det trygghetsbegrepp som användes i den dåtida politiska debatten i stora delar var inkluderande och därmed kan benämnas som "mjuk trygghet".

6.2 Nutidens trygghet

Den nutida kriminalpolitiska debatten är i ständig förändring. Med hjälp av sociala medier, såsom Instagram, blir diskussionen om bland annat gängkriminalitet väldigt bred. Det som går att säga om användningen av begreppet trygghet i denna debatt är att den från ett historiskt perspektiv har förändrats utifrån den undersökning som har gjorts i denna uppsats. Som tidigare beskrivit i detta avsnitt har begreppet trygghet sedan länge haft en central roll i politiska diskussioner i allmänhet. Begreppet har däremot på senare tid blivit en allt mer central del inom just kriminalpolitiken. Utvecklingen av trygghetsbegreppet som rört sig från ett mjukare till ett tuffare begrepp vilket har observerats genom partiledarnas uttalanden på Instagram innehåller till viss del variationer.

I några av inläggen återfanns tendenser på en "mjukare trygghet" kopplat till välfärdsideal. Nedan visas en tabell på fördelningen mellan de instagaminlägg som innehöll

“mjuk”, respektive “hård”/”tuff” trygghet. Diagrammet visar att 14% av de 50 inlägg som observerades visar på en mjuk trygghet och 86% visar på en hård/tuff trygghet.

Exempel på den mjukare tryggheten går att finna i ett inlägg publicerat av Magdalena Andersson (2023).

“Den senaste tidens brutala gängvåld har skakat vårt land i grunden. Samhället måste kliva fram, ta tillbaka kontrollen och öka sammanhållningen för att Sverige ska bli tryggare igen. Att skärpa straffen och låsa in fler ska vi fortsätta göra, men det räcker inte för att stoppa gängkriminaliteten. Det krävs ett helt nytt angreppssätt med långsiktiga och långtgående åtgärder som spänner över flera mandatperioder. Som ersätter tillhörighet till gängen med tillhörighet till samhället. Ett arbete som omfattar hela samhället och alla politikområden.”.

Andersson beskriver inga konkreta åtgärder på trygghetsskapandet men beskriver en trygghet som ska inkludera alla i samhället. De gängkriminella ska känna tillhörighet till samhället istället för gängen. Likt Sahlins beskrivning av socialisationsmodellen med mål att integrera individen i samhället stämmer Andersson uttalande överens med detta. Uttalandet visar därför på en mjuk och inkluderande trygghet istället för en hård, exkluderande trygghet. Å andra sidan skriver Andersson att gängvåldet har "skakat vårt land i grunden" (Andersson 2023) och att samhället måste ta tillbaka kontrollen. Här antyder Andersson att samhället

måste ta tillbaka en kontroll som förlorats på grund av de gängkriminella. På så vis kan det tolkas som att en kontroll behöver utövas på de gängkriminella som anses skapa otryggheten. Uttalandet kan därför tyda på både mjuka och tuffare tendenser av trygghet. Ett ytterligare exempel går att finna från Nooshi Dadgostars Instagram (2023). Hon skriver: "Det krävs ett helt samhälle för att stoppa rekryteringen av unga. Den stegvisa nedmonteringen av vårt välfärdssamhälle har pågått sedan 90-talet - nu behöver vi bygga upp välfärden igen, satsa på skolan, förskolan, fritids, socialtjänsten och våra barn och ungas framtidsutsikter" (Dadgostar 2023). Som Sahlin skriver om strukturförändringsmodellen inkluderar denna brottsprevention förändring av miljöer såsom skola, barnomsorg, bostadsområden och arbetsplatser. En ökad välfärd ska enligt strukturförändringsmodellen minska brottsligheten. Dadgostar skriver att välfärden behöver byggas upp igen, på så vis är uttalandet förenligt med det mjuka trygghetsskapandet.

En lägre andel av politikernas uttalanden visar på tendenser av den mjuka tryggheten och kan relateras till dåtidens trygghetsskapande grundat i välfärdsideal. Majoriteten av inläggen hör till den hårda/tuffa tryggheten som istället baseras på temana: kontroll, straff, moral och skydd.

Ur ett mer kriminologiskt och sociologiskt perspektiv, samt med särskilt fokus på brottslighet och dess prevention, har Ingrid Sahlin gjort andra observationer. I sin bok *Brottsprevention som begrepp och samhällsfenomen* (2011) beskriver Sahlin hur politiska och andra samhällsmässiga ideer om vad som skapar mindre brott, och därigenom mer trygghet och säkerhet i samhället, har gått från att vara fokuserat på gemenskap och enhetlighet till den nutida tanken om olika typer av kontrollåtgärder. Likaså, Hermansson menar att den senmoderna brottspolitiken i de västerländska samhällena präglas av kontroll och straff. Hermansson förklarar i sin avhandling (2018) att de politiska diskussionerna som rör straff och brott ofta inkluderar trygghet. Det tidigare trygghetsbegreppet präglad av välfärdsideal som inkluderade en social och ekonomisk trygghet har däremot rört sig mot en fysisk trygghet, menar Andersson. Eftersom trygghet är ett svårdefinierat begrepp, blir det möjligt för politikerna att fylla begreppet med varierande betydelser, förklarar Hermansson.

Å ena sidan kan det anses vara rimligt att ökad brottslighet skapar otrygghet och rädsla bland allmänheten och att trygghetsbegreppet får en stark koppling till brottsförebyggande åtgärder. Å andra sidan kan det finnas en baksida med denna koppling. Andra faktorer, åtgärder och förståelser kan komma att begränsas. Detta eftersom det moderna trygghetsbegreppet i större grad enbart inkluderar den fysiska tryggheten och kan exkludera andra faktorer till trygghetsskapandet. Trygghet används ofta i koppling till

kriminalitet och begreppet kan därmed argumenteras ha blivit kriminaliserat. Andra kontexter av begreppet blir förlorat när våldsutveckling, i bland annat den gängkriminella debatten, blir huvudfokus. Detta kan ses på politikernas instagramkonton i form av att många inlägg där trygghet benämns är i samband med bilder av insatsstyrkan och polisväsendet. Trygghet kan många gånger kopplas till säkerhet vilket är två begrepp med olika innebörder. Trygghet beskriver upplevelsen av risken att utsättas för brott medan säkerhet handlar om den faktiska risken att utsättas för ett brott (Boverket 2022). Rädsla för brott som beskrivs av Crawford och Barker i studien *Fear of crime* (2011) kan bidra till förklaringen av hur trygghetsbegreppet används i den nutida debatten. Deras forskning visar att en rädsla för att ett brott ska ske bidrar till den allmänna känslan av otrygghet. För att förstå trygghetsbegreppet, menar Hermansson att det ska sättas i motsats till begreppet otrygghet, vilket används för att beskriva allmänhetens rädsla för brott. Med politikernas medierapportering som till stor del bara presenterar brott, mer specifikt gängkriminalitet, som ett hot mot tryggheten förloras andra faktorer på vägen. Detta innebär att politiker menar att tryggheten i samhället endast kan skapas i samband med bekämpning av kriminaliteten. Trygghetsbegreppet blir på så vis beroende av brott och dess icke-existens.

Genom att sätta brottslighet som en motpol till trygghet blir brottslingarna, i detta fallet de gängkriminella, exkluderande från tryggheten. När det skapas en "vi mot dem" mentalitet i samhället innebär detta att endast en av dessa grupper kan inneha trygghet. Med detta som utgångspunkt går det att anta att politikernas uppgift blir att skapa trygghet, men endast åt "vi-gruppen". Denna exkluderande användning av begreppet talar för en trygghet som vi har valt att benämna som "hård" samt "tuff trygghet".

6.3 Trygghetens innebörd och dess utveckling

Trygghetens innebörd och betydelse har förändrats från 1900-talet till nutid. Den "mjuka" användningen av begreppet trygghet som en gång var, utifrån politikernas uttalande på sociala medier, kan vi se har utvecklats. Frågan är då hur denna utveckling bidragit till förändring av trygghetsbegreppets innebörd? De fyra temana: kontroll, straff, moral och skydd återfanns i denna studie i politikernas uttalanden kring gängkriminaliteten på Instagram. En ökad kontroll i form av kameraövervakning, visitationszoner, licenseringssystem, rumsavlyssning och husrannsakan menar politikerna är verktyg för att förhindra gängkriminella att begå brott. Genom att kontrollera de som enligt politikerna gör samhället otryggt skapas trygghet. Hårdare straff och sänkt straffålder skapar trygghet genom att låsa in de gängkriminella och

skydda samhället från dem. Moral syftar till att engagera allmänheten och understryker vikten av att följa lagar och upprätthålla en samhällsordning som ska bidra till trygghet och ökad gemenskap. Skapandet av trygghet genom skydd handlar om att implementera och aktivt skydda potentiella brottsoffer samt verksamma poliser från de gängkriminella. Uppsatsens resultat och empiriska exempel kan vid detta tillfälle ses i relation till trygghetsbegreppets utveckling och hur politiker diskuterar tryggheten i relation till gängkriminaliteten. Om dessa fyra teman inte enbart diskuteras enskilt utan förs av ett gemensamt resonemang kan ett nytt trygghetsmönster observeras.

Utifrån analys och diskussioner av tryggheten ur ett historiskt perspektiv fram till idag går det att argumentera för att begreppets innebörd har förändrats till en så kallad tuff trygghet. I många av politikernas citat går det att utläsa att tryggheten är något som ska tas tillbaka från de gängkriminella och återskapas. Den otrygghet som präglar dagens svenska samhälle kan alltså tolkas vara beroende av gängkriminaliteten. Enligt politikernas porträttering på Instagram kan inte gängvåld och trygghet samexistera. I studien utförd av Barker och Crawford kan forskningen till och med bevisa att ökad brottslighet inte nödvändigtvis behöver ha en koppling till känslan av otrygghet. Det är snarare rädslan för brott som ger en känsla av otrygghet mer än själva brottet. Säkerhet har en tydligare koppling till faktisk våldsutveckling. Författarna menar att medierapporteringen om ett osäkert samhälle har samma påverkan om inte mer än det faktiska brottet när det kommer till känslan av trygghet. De åtgärder som politikerna inkluderar är ett förebyggande arbete för att minska gängkriminaliteten och skapa trygghet. Sahlin poängterar att förebyggande har en särskild legitimerande kraft, därför skulle de förebyggande åtgärderna kunna ses med ett kritiskt perspektiv. Politikernas föreslagna åtgärder som exempelvis bygger på kontroll kan i en situation som beskrivs vara i kris verka legitima och rimliga. Inramningen av en krissituation som skapar rädsla kan i sin tur påverka hur allmänheten och beslutsfattare stödjer de politiska åtgärderna som bygger på kontroll. På så vis skulle det kunna vara nödvändigt att ifrågasätta och granska de ramverk som används för att forma allmänhetens förståelse av dessa frågor. I synnerhet om de antydda åtgärder som politikerna föreslår för trygghetsskapandets syfte såsom hemlig rumsavlyssning anses strida mot individens integritet. Här kan en sammanfogning av begreppen trygghet och säkerhet påvisas. Trygghet i den nutida benämningen är mer beroende av säkerhetsfaktorer medan den dåtida tryggheten räknade in faktorer som social- och ekonomisk trygghet. Denna utveckling av trygghetens innebörd som har skett bidrar till att tendenser till tuff trygghet blir mer fokuserade på medan den mjuka tryggheten hamnar i skymundan.

Den medierapportering som partiledarna skapar kan argumenteras bidra till stigmatisering av de gängkriminella. Som Corrigan et al beskriver, kan de stereotyper som skapas runt denna typ av brottslighet bland annat leda till social utestängning och minskade tillgångar till resurser. På så vis kan det ifrågasättas vad för konsekvenser de trygghetsskapande åtgärder som bygger på kontroll, straff, moral och skydd eventuellt kan leda till. Med dåtida medel och den mjuka benämningen av begreppet var målet att skapa trygghet för alla genom bland annat sociala faktorer. Genom att stigmatisera den grupp som, i politikernas mening, skapar otrygghet betyder detta enligt Corrigan et al. att de kommer ha färre tillgångar och möjligheter än vad de haft tidigare. Som Hermansson nämner har begreppet trygghet en potential att framkalla känslor av nationell gemenskap. Inom den mjuka dåtidens trygghet innebar detta att alla medborgare ingick i denna nationella identitet. Med den tuffa tryggheten som präglar nutiden kan detta snarare skapa en moralisk överlägsenhet som i vidare skeden bidrar till ett "vi mot dem" tankesätt i samhället. Enligt Anderssons forskning om en exkluderande inklusion kan detta innebära att "vi" som anses vara goda medborgare förtjänar den gemenskap som skapas i samhället. De som istället anses välja en kriminell bana och handla omoraliskt, med andra ord "dem"-gruppen, har därför inte rätt till samhällets gemenskap och trygghet. Hermansson ger vidare exempel på denna särskiljning och menar att droger som i den svenska kontexten anses vara främmande för den svenska kulturen, vilket många gånger nämns i koppling med gängkriminalitet. Genom att politikerna diskuterar de gängkriminella i samband med droger som är främmande för den svenska kulturen, hamnar denna grupp ännu en gång i ett slags utanförskap. Den tuffa trygghet, som uppsatsen argumenterar det svenska samhället präglas av idag, menar att denna stigmatisering kan göra det lättare att identifiera de aktörer som förhindrar skapandet av trygghet. Vidare kan politiker efter denna identifikation veta, utifrån de fyra benämnda teman, hur de ska återskapa den trygghet som gått förlorad. Alltså kan det argumenteras för att den tuffa tryggheten menar att stigmatisering är något fördelaktigt och nödvändigt för trygghetsskapande. Det dåtida trygghetsskapandet eller den mjuka tryggheten antyder istället att denna stigmatisering kommer att leda till en otrygghet. Stigmatiseringen kan innebära att de gängkriminella hamnar i ett socialt underläge och från ett mjukt trygghetsperspektiv har svårare att ta sig ur otrygga sammanhang.

Den inramning som görs av de studerade politikernas uttalanden talar för att tryggheten kommer att skapas vid högre straff, ökad kontroll, moralisering och utökat skydd. Detta eftersom de som anses bidra till otryggheten, alltså de gängkriminella, inte utgör en otrygghet i samhället längre med de vidtagna åtgärderna. Åtgärderna handlar om att minska

de gängkriminellas inflytande i samhället. I en dåvarande mjukare trygghetsanvändning kan det ses i bland annat Olof Palmes tal att rivna klassbarriärer och undanröjd arbetslöshet skapar trygghet för alla. Fokus är en känsla av samhörighet och gemenskap för alla i samhället. Eftersom att gängkriminella anses vara ett hot mot tryggheten i dagens kriminalpolitiska debatt gäller inte tryggheten längre för alla samhällets invånare. Oavsett om trygghetsbegreppets utveckling beror på att gängkriminaliteten på senare tid har ökat är svårt att bedöma då undersökningen om varför en förändring har skett inte är uppsatsens syfte. Vad som däremot kan ses är att trygghetens innebörd har utvecklats från en mjuk inkluderande benämning till en hård och exkluderande.

7. Slutsats och framtida perspektiv

Denna uppsats har intresserat sig för idéer om trygghet och hur trygghetsskapandet diskuteras i en av nutidens största kriminalpolitiska frågor, nämligen gängkriminalitet. Detta har utförts genom en kvalitativ innehållsanalys av svenska partiledares instagraminlägg som rör gängkriminaliteten. Studien visar på att trygghetskapandet har gått från mjuka välfärdsideal till tuffare åtgärder. Trygghetsbegreppet har fått en allt större roll inom kriminalpolitiken. Det dåtida trygghetsbegreppet inkluderade snarare flera politiska aspekter än endast kriminalpolitiska åtgärder. Gängkriminaliteten beskrivs som ett hot mot tryggheten i den svenska nutida kriminaldebatten. På så vis blir inte tryggheten något som ska gälla för alla.

Uppsatsens undersökning relateras till tidigare forskning som visar på en utveckling av trygghetsbegreppet och dess koppling till kriminalitet. I framtida studier hade det varit intressant med ytterligare fokus på hur trygghet kan ifrågasättas i andra delar av kriminalpolitiken och samhället överlag. Detta är inte en del av denna studies syfte men kan bidra till att försöka förstå hur tryggheten används som en allt mer exkluderande faktor istället för en inkluderande faktor. Studien begränsades till att undersöka hur en förändring av trygghetsbegreppet kan observeras genom partiledarnas uttalanden på Instagram snarare än varför. I vidare studier hade det därför varit intressant att undersöka varför trygghetsbegreppet allt mer kan relateras till kriminalitet. Denna studie intresserade sig däremot mer för hur svenska politiker menar att trygghet kan skapas. Uppsatsen menar att nutida politiker använder sig av teman kontroll, straff, moral och skydd för att skapa, eventuellt återskapa, trygghet i samhället. En trygghet som, enligt partiledarnas uttalanden som studeras i denna studien, gått förlorad i och med den utbredning av gängkriminalitet på

senare år till nutid. I och med denna förändring av fokus som skett i den kriminalpolitiska debatten från 1900-talets folkhem till dagens samhälle har denna studie identifierat nya trygghetskapande mönster i syfte att vidare analysera och diskutera trygghetens "nya" innebörd. Begreppets utveckling från inkluderande och mjuk till exkluderande och hård blir en central del av de argument som presenterades för att kunna besvara frågeställningarna.

Avslutningsvis visar inte denna studie på en definitiv förändring av trygghetskapandet, däremot visar den på en typ av utveckling och blir således en kompletterande del av den forskning som berör begreppet trygghet inom kriminalpolitiken i koppling till gängkriminalitet.

Referenser

Primärmaterial

Andersson, Magdalena (@magdalenanderssons), (2023). [Instagraminlägg] 2 november. (Hämtad 12 april 2024).

<https://www.instagram.com/p/CzJWJuTqgIa/?igsh=NGMyMGNmbDZpYzdo>

Andersson, Magdalena (@magdalenanderssons), (2024). [Instagraminlägg] 22 januari. (Hämtad 12 april 2024). https://www.instagram.com/p/C2abeV8CjzW/?img_index=1

Andersson, Magdalena (@magdalenanderssons), (2024). [Instagraminlägg] 8 mars. (Hämtad 12 april 2024). https://www.instagram.com/p/C4Qp8PDCw8U/?img_index=1

Andersson, Magdalena (@magdalenanderssons), (2023). [Instagraminlägg] 30 oktober. (Hämtad 12 april 2024). <https://www.instagram.com/p/CzB2IVGMMkZ/>

Andersson, Magdalena (@magdalenanderssons), (2023). [Instagraminlägg] 20 oktober. (Hämtad 12 april 2024). <https://www.instagram.com/p/Cyn1u9lsg67/>

Dadgostar, Nooshi, (@nooshidadgostar), (2023). [Instagraminlägg] 11 november. (Hämtad 11 april 2024).

<https://www.instagram.com/nooshidadgostar/p/CzgHaUONIQ0/?next=%2Fp%2FB62YiZ8A4EC%2F&hl=es>

Dadgostar, Nooshi, (@nooshidadgostar), (2023). [Instagraminlägg] 13 oktober. (Hämtad 11 april 2024). <https://www.instagram.com/nooshidadgostar/p/CyVORYJNSEM/>

Dadgostar, Nooshi, (@nooshidadgostar), (2024). [Instagraminlägg] 28 mars. (Hämtad 11 april 2024). https://www.instagram.com/p/C5DsX_2t6Jk/

Dadgostar, Nooshi, (@nooshidadgostar), (2023). [Instagraminlägg] 19 oktober. (Hämtad 11 april 2024). <https://www.instagram.com/p/Cyk2c97NmMb/>

Kristersson, Ulf, (@kristerssonulf), (2024). [Instagraminlägg] 10 april. (Hämtad 10 april 2024). <https://www.instagram.com/p/C5ldLhjCzW8/>

Kristersson, Ulf, (@kristerssonulf), (2024). [Instagraminlägg] 3 januari. (Hämtad 10 april 2024). <https://www.instagram.com/p/C1oflweMQBA/>

Kristersson, Ulf, (@kristerssonulf), (2024). [Instagraminlägg] 10 februari. (Hämtad 12 april 2024). <https://www.instagram.com/p/C3LRxguNx8s/?igsh=d2xudzJzd3ZwcjI3>

Kristersson, Ulf, (@kristerssonulf), (2024). [Instagraminlägg] 24 april. (Hämtad 12 april 2024). <https://www.instagram.com/p/C55tHZtik2p/>

Åkesson, Jimmie, (@akesson.jimmie) (2023). [Instagraminlägg] 21 oktober. (Hämtad 13 april 2024). <https://www.instagram.com/p/CyqBWJdLzgZ/>

Åkesson, Jimmie, (@akesson.jimmie) (2023). [Instagraminlägg] 29 september. (Hämtad 13 april 2024). <https://www.instagram.com/p/CxxGO5PAQ3z/>

Åkesson, Jimmie, (@akesson.jimmie) (2023). [Instagraminlägg] 11 september. (Hämtad 13 april 2024). <https://www.instagram.com/p/CxCwqSNGc2/>

Åkesson, Jimmie, (@akesson.jimmie) (2022). [Instagraminlägg] 2 juni. (Hämtad 13 april 2024). <https://www.instagram.com/p/CeTaHydItrR/>

Övrig litteratur

Andersson, Robert. (2009). *Tryggare kan ingen vara - En svensk kriminalpolitik för 2010-talet.*

https://www.academia.edu/19668486/Tryggare_kan_ingen_vara_en_svensk_kriminalpolitik_för_2010_talet

Barker, Anna & Crawford, Adam. (2011). Fear of crime and insecurity. Some Reflections on Developments within Anglo-American Research. *Déviance et Société*. 35. s 2-3, 11.

https://www.researchgate.net/publication/298894112_Fear_of_crime_and_insecurity_Some_Reflections_on_Developments_within_Anglo-American_Research

Bouvier, Gwen & Rasmussen, Joel (2022). *Qualitative research using social media*.

Abingdon, Oxon: Routledge, Taylor & Francis Group

Boverket. (2022). *Trygghet - ett mångtydigt begrepp*

<https://www.boverket.se/sv/samhallsplanering/stadsutveckling/brottsforebyggande-och-trygghetskapande-atgarder/trygghet-och-brott/trygghetsbegreppet/>

Brottsförebyggande rådet. (u.å.) *Organiserad brottslighet*.

<https://bra.se/forebygga-brott/forebyggande-utifran-amne/organiserad-brottslighet.html>

Corrigan, P. W., Druss, B. G., & Perlick, D. A. (2014). The Impact of Mental Illness Stigma on Seeking and Participating in Mental Health Care. *Psychological science in the public interest : a journal of the American Psychological Society*, 15(2), 37–70.

<https://doi.org/10.1177/1529100614531398>

Fangen, Katrine & Sellerberg, Ann-Mari (red.) (2011). *Många möjliga metoder*. 1. uppl.

Lund: Studentlitteratur

Garland. D. (2001). *The culture of control: Crime and Social Order in Contemporary Society*.

Oxford: Oxford Univ. Press. s 134

Goffman, Erving. 1963. *Stigma: Notes on the Management of Spoiled Identity*. New York: Simon & Schuster.

Hermansson, Klara. (2019). *Symbols and emotions in Swedish crime policy discourse*.

Avhandlingsserie/ Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet 41.

<https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1362256/FULLTEXT02.pdf>

Hermansson, Klara. (2018). Den svenska tryggheten: En studie av en kriminalpolitisk symbol. Vol. 55, nr 2-3, s. 179-202.

<https://du.diva-portal.org/smash/get/diva2:1230167/FULLTEXT01.pdf>

Link, B. G., & Phelan, J. C. (2006). Stigma and its public health implications. *Lancet (London, England)*, 367(9509), 528–529. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(06\)68184-1](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(06)68184-1)

Nationalencyklopedin. (2023). *Gångbrottslighet*.

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/g%C3%A4ngbrottslighet#:~:text=g%C3%A4ngbrottslighet%2C%20g%C3%A4ngkriminalitet%2C%20brott%20som%20beg%C3%A5s,obetydlig%20roll%20f%C3%B6r%20gruppens%20identitet>

Polisen. (2023). *Organiserad brottslighet - polisens arbete*.

<https://polisen.se/om-polisen/polisens-arbete/organiserad-brottslighet/>

Tollin, Katharina, Angerbrandt, Henrik, Jonsson, Anna. (2023). *Barn och unga i kriminella nätverk*.

<https://bra.se/publikationer/arkiv/publikationer/2023-11-01-barn-och-unga-i-kriminella-natverk.html>

Sahlin, Ingrid. (2011). *Brottsprevention som begrepp och samhällsfenomen*. Lund: Arkiv.

Salam, Shazrah och Salam-Salmaouis, Rauha. (2023) *Twitter and politics: a framing analysis of Maryam Nawaz and Imran Khan's social media discourse*.

<https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fcomm.2023.1276639/full>

Snow, D. Rochford, B., Worden, S. & Benford, R. (1986) Frame Alignment Processes, Micromobilization, and Movement Participation. *American Sociological Review*, Vol. 51, No. 4 (Aug. 1986), pp. 467. American Sociological Association.

<https://www.jstor.org/stable/2095581?seq=1>

Stockholmskällan. (u.å.) *Välfärd för alla*.

<https://stockholmskallan.stockholm.se/teman/stockholms-sociala-historia/valfard-for-alla/>

Svenska tal. (u.å.) *Olof Palme: Tal om Vietnam 1965*.

<https://www.svenskatal.se/tal/olof-palme-tal-om-vietnam-1965#:~:text=Att%20undandr%C3%B6ja%20arbetsl%C3%B6shet%20och%20n%C3%B6d,samh%C3%B6righet%20och%20gemenskap%20inom%20samh%C3%A4llet.>

Sveriges Riksdag. (2023) *Partierna i riksdagen efter valet 2022*.

<https://www.riksdagen.se/sv/teckensprak/sa-fungerar-riksdagen/partierna-i-riksdagen-efter-valet-2022/>

SVT Nyheter. (2024). *Polisen: 14 000 är aktiva gängkriminella*.

<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/gunnar-strommer-m-och-rikspolischefen-haller-presstraff> - SVT, 2024

SVT Nyheter. (2021). *Sveriges dödsskjutningar i topp i Europa*.

<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/bra-presenterar-studie-om-dodliga-skjutningar>

Tham, Henrik (2018). *Kriminalpolitik: brott och straff i Sverige sedan 1965*. Första upplagan
Stockholm: Norstedts juridik

Vetenskapsrådet. (2017). *God forskningssed*

https://www.vr.se/download/18.2412c5311624176023d25b05/1555332112063/God-forskningssed_VR_2017.pdf